

ACHTSTE HOOFDSTUK

EXODUS

De Leer van de Naasteliefde

7366. Eerder is gezegd, dat de liefden van zich en van de wereld bij de mens de hel maken; nu moet gezegd worden hoedanig die liefden zijn, met als oorzaak dat de mens zal weten of hij daarin is en dus ofwel de hel dan wel de hemel in hemzelf is; want in de mens zelf is òf de hel, òf de hemel; dat het koninkrijk Gods in de mens is, leert de Heer bij (Lukas 17:21) en vandaar dus eveneens de hel.

7367. De zelfliefde regeert bij de mens, dat wil zeggen, de mens is in de zelfliefde, wanneer hij in zijn denken en doen, niet de naaste beoogt, dus niet het openbaar welzijn, te minder de Heer, maar slechts zichzelf en de zijnen; dus wanneer hij ter wille van zichzelf en de zijnen alles doet en indien hij het doet ter wille van het openbaar welzijn en van de naaste, dan is dat slechts om de schijn te geven.

7368. Er wordt gezegd ter wille van zich en van de zijnen, omdat hij met de zijnen en de zijnen met hem één maken, zoals iemand wanneer hij iets doet ter wille van zijn echtgenote, kinderen, kleinkinderen, schoonzonen en schoondochters, dit doet ter wille van zichzelf, omdat zij de zijnen zijn; evenzo hij die iets doet ter wille van verwanten en ter wille van vrienden die die eigenliefde van hem begunstigen en zich daardoor met hem verbinden; want door een zodanige verbinding maken zij één met hem, dat wil zeggen, zij beschouwen zichzelf in hem en hij in hen.

7369. Voor zoveel als de mens in zelfliefde is, verwijdert hij zich van de liefde tot de naaste; dus verwijdert de mens zich voor zoveel van de hemel als hij in de zelfliefde is, want in de hemel is de liefde van de naaste; daaruit volgt ook dat voor zoveel als de mens in de zelfliefde is, hij in de hel is, want in de hel is de zelfliefde.

7370. Die mens is in de zelfliefde, die de naaste bij zich vergeleken veracht, die hem als een vijand beschouwt indien hij hem niet begunstigt en indien hij hem niet vereert; meer nog in de zelfliefde is degene die daarom de naaste haat toedraagt en hem vervolgt; en meer nog hij die daarom van wraakzucht tegen hem blaakt en diens ondergang begeert; zulke mensen hebben het tenslotte lief tegen de naaste te tieren; en worden, indien zij eveneens echtbrekers zijn, wreed.

7371. Het verkwikkelijke dat zij daarin bewerken is de verkwikking van de zelfliefde; dit verkwikkelijke is bij de mens hels. Alles wat volgens die liefde gebeurt, is verkwikking, daarom kan men daaruit opmaken hoedanig die liefde is.

7372. Uit wat nu is vermeld in nr. 7370, wordt, als uit aanwijzingen, onderkend wie in de zelfliefde zijn; het komt er niet op aan, hoedanig zij in de uiterlijke vorm verschijnen: hoogmoedig dan wel onderdanig, want zulke dingen zijn in de innerlijke mens en de innerlijke mens wordt heden ten dage door de meesten verborgen en de uiterlijke wordt geleerd om de zaken voor te stellen die van de liefde van het openbaar welzijn en van de naaste zijn, dus het tegendeel; en dit vindt eveneens plaats ter wille van zich en van de wereld.

7373. De liefde van de wereld echter bij de mens regeert, dat wil zeggen, de mens is in de liefde van de wereld, wanneer hij in wat hij doet, alleen het gewin beoogt en nastreeft en niets anders en zich in het geheel niet daarom bekommert of dit gebeurt met nadeel voor de naaste of met nadeel voor het openbaar welzijn.

7374. Diegenen zijn in de liefde van de wereld die door uitgedachte kunstgrepen; te meer nog degenen die door geslepenheid en list de goederen van anderen trachten te bemachtigen. Zij die in die liefde zijn, benijden anderen hun goederen en begeren die; en voor zoveel als zij de wetten niet vrezen, roven, ja zelfs plunderen zij.

7375. Deze beide liefden groeien voor zoveel als daaraan de teugels worden gevierd en voor zoveel als de mens daarin voortgaat en tenslotte groeien zij bovenmate, zodat zij niet alleen over alle dingen in hun eigen rijk willen heersen, maar ook over die zaken die daar ver overheen gaan, tot aan de einden van de aarde toe; ja zelfs klimmen die liefden, wanneer daaraan de teugels worden gevierd, tot de God van het heelal op, dat wil zeggen, tot zo'n hoogte, dat zij die daarin zijn, op de troon van God willen klimmen en als God zelf vereerd willen worden, volgens deze teksten bij Jesaja, betreffende Lucifer, onder wie diegenen worden verstaan die in die liefden zijn en Babel worden genoemd: *'Gij sprak in uw hart, ik zal de hemelen beklimmen, over de sterren Gods zal ik mijn troon verhogen en ik zal zitten op de berg der samenkomst, aan de zijden van het noorden; ik zal klimmen boven de hoogten der wolk en de Allerhoogste gelijk worden; maar tot de hel zijt gij neergelaten'*, (Jesaja 14:13-15).

7376. Hieruit kan nu vaststaan dat deze beide liefden de oorsprongen zijn van alle kwaad; zij druisen immers lijnrecht in tegen de liefde tot de naaste en tegen de liefde tot de Heer; dus lijnrecht tegen de hemel, waar de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste regeren; dus zijn het die liefden, namelijk de zelfliefde en de wereldliefde, die de hel bij de mens maken, want in de hel regeren deze beide liefden.

7377. Maar in deze lieden zijn niet degenen, die verlangen naar ereposten niet ter wille van zichzelf, maar ter wille van het vaderland en degenen die verlangen naar schatten niet ter wille van de schatten, maar ter wille van de levensbehoeften, zowel voor henzelf als voor de hunnen en verder ter wille van het goede nut, ter wille waarvan de welgesteldheid hun vreugde verschaft; de eerbewijzen en de schatten zijn bij hen de middelen om goed te doen.

EXODUS 8:1-28

- 1. En Jehovah sprak tot Mozes: Zeg tot Aharon: Streck uw hand uit met uw stok, over de stromen, over de rivieren en over de poelen; en doe de vorsen opklimmen over het land van Egypte.*
- 2. En Aharon strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte en de vors klom op en bedekte het land van Egypte.*
- 3. En de magiërs van Egypte deden aldus met hun bezweringen en zij deden vorsen over het land van Egypte opklimmen.*

4. En farao riep Mozes en Aharon en hij sprak: Smeekt tot Jehovah en Hij verwijdere de vorsen van mij en van mijn volk en ik zal het volk heenzenden en laten zij slachtofferen aan Jehovah.
5. En Mozes sprak tot farao: Heb de eer over mij; tegen wanneer zal ik smeken voor u en voor uw knechten en voor uw volk, om uit te roeien de vorsen van u en van uw huizen? Alleen in de rivier zullen zij overblijven.
6. En hij sprak: Tegen morgen; en hij sprak: Naar uw woord, deswege opdat gij weet dat geen is zoals Jehovah, onze God.
7. En de vorsen zullen verwijderd worden van u en van uw huizen en van uw knechten en van uw volk; alleen in de rivier zullen zij overblijven.
8. En hij ging uit, Mozes en Aharon van met farao en Mozes riep tot Jehovah over het woord van de vorsen die Hij farao had opgelegd.
9. En Jehovah deed naar het woord van Mozes; en de vorsen stierven uit de huizen, uit de voorhoven en uit de velden.
10. En zij vergaderden die bij hopen, bij hopen; en het land stonk.
11. En farao zag dat er verademing was geworden en hij verzwaarde zijn hart en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah sprak.
12. En Jehovah sprak tot Mozes: Zeg tot Aharon: Streck uw stok uit en sla het stof des lands en het zal zijn tot luizen in het gehele land van Egypte.
13. En zij deden aldus en Aharon strekte zijn hand uit met zijn stok en hij sloeg het stof des lands en de luis was in de mens en in het beest; al het stof des lands werd luis in het ganse land van Egypte.
14. En aldus deden de magiërs met hun bezweringen om luizen uit te brengen en zij konden niet; en de luis was in de mens en in het beest.
15. En de magiërs zeiden tot farao: De vinger Gods is dit; en het hart van farao was verstijfd en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah sprak.
16. En Jehovah sprak tot Mozes: Sta op des morgens in de vroegte en stel u voor farao; zie, hij gaat uit tot de wateren; en zeg tot hem: Aldus zegt Jehovah: Zend Mijn volk en laten zij Mij dienen.
17. Omdat indien gij geenszins Mijn volk heenzendt, zie, Ik zend in u en in uw knechten en in uw volk en in uw huizen vliegend ongedierte; en de huizen van de Egyptenaren zullen vervuld worden met het vliegend ongedierte en ook het land waarop zij zijn.
18. En Ik zal onderscheiden te dien dage het land Gosen, waarop Mijn volk staat, opdat daar niet het vliegend ongedierte, deswege opdat gij weet dat Ik Jehovah ben in het midden des lands.
19. En Ik zal een verlossing zetten tussen Mijn volk en tussen uw volk; tegen morgen zal dit teken zijn.
20. En Jehovah deed aldus en het zware vliegend ongedierte kwam ten huize van farao en ten huize van zijn knechten en in het gehele land van Egypte; het land werd verdorven van voor het vliegend ongedierte.
21. En farao riep Mozes en Aharon en sprak: Gaat, slachtoffert aan uw God in het land.
22. En Mozes sprak: Het is niet raadzaam aldus te doen, omdat wij de gruwel der Egyptenaren zouden slachtofferen aan Jehovah, onze God; zie, wij zouden de gruwel van de Egyptenaren slachtofferen voor hun ogen; zullen zij ons niet stenigen?
23. De weg van drie dagen zullen wij gaan in de woestijn en wij zullen slachtofferen aan Jehovah, onze God, gelijk als Hij tot ons gezegd heeft.

24. *En farao sprak: Ik zal u heenzenden en gijlieden zult slachtofferen aan Jehovah, uw God, in de woestijn; alleen zult gij door ver te maken u niet ver maken om te gaan; smeekt voor mij.*
25. *En Mozes sprak: Zie, ik schrijd heen van met u en ik zal smeken tot Jehovah en Hij verwijderde het vliegend ongedierte van farao, van zijn knechten en van zijn volk, morgen; alleen dat farao niet voortga met te spotten, in zoverre dat hij het volk niet heenzendt om te slachtofferen aan Jehovah.*
26. *En Mozes schreed heen van met farao en smeekte tot Jehovah.*
27. *En Jehovah deed volgens het woord van Mozes en Hij verwijderde het vliegend ongedierte van farao, van zijn knechten en van zijn volk; niet één bleef over.*
28. *En farao verzwaarde zijn hart ook ditmaal en hij zond het volk niet heen.*

INHOUD

7378. In dit hoofdstuk wordt in de innerlijke zin voortgezet en gehandeld over de verwoesting van hen die in valsheden zijn en de rechtschapenen in het andere leven bestoken. De twee eerste graden van de verwoesting zijn beschreven in het vorige hoofdstuk en verder eveneens de derde graad voor een deel, dat daarin bestond dat zij niet dan alleen uit louter valsheden redeneerden; de redeneringen uit louter valsheden worden aangeduid met de vorsen; daarover wordt in dit hoofdstuk verder gehandeld.

Daarna wordt gehandeld over de vierde en de vijfde graad van de verwoesting van hen die in valsheden zijn en de rechtschapenen in het andere leven bestoken.

De vierde graad bestaat daarin dat zij in boosheden waren, die al het goede bij hen verdierven; ook alles wat zij uit het natuurlijk goede hadden; dit wordt aangeduid met de luizen uit het stof van de aarde; de vijfde graad bestaat daarin dat zij in de valsheden vanuit die boosheden waren, waardoor al het ware werd verdorven; dit wordt aangeduid met het vliegend ongedierte.

DE INNERLIJKE ZIN

7379. vers 1-10.

En Jehovah sprak tot Mozes: Zeg tot Aharon: Streck uw hand uit met uw stok, over de stromen, over de rivieren en over de poelen; en doe de vorsen opklimmen over het land van Egypte.

En Aharon strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte en de vors krom op en bedekte het land van Egypte. En de magiërs van Egypte deden aldus met hun bezweringen en zij deden vorsen over het land van Egypte opklimmen.

En farao riep Mozes en Aharon en hij sprak: Smeekt tot Jehovah en Hij verwijdere de vorsen van mij en van mijn volk en ik zal het volk heenzenden en laten zij slachtofferen aan Jehovah.

En Mozes sprak tot farao: Heb de eer over mij; tegen wanneer zal ik smeken voor u en voor uw knechten en voor uw volk, om uit te roeien de vorsen van u en van uw huizen? Alleen in de rivier zullen zij overblijven.

En hij sprak: Tegen morgen; en hij sprak: Naar uw woord, deswege opdat gij weet dat geen is zoals Jehovah, onze God.

En de vorsen zullen verwijderd worden van u en van uw huizen en van uw knechten en van uw volk; alleen in de rivier zullen zij overblijven.

En hij ging uit, Mozes en Aharon van met farao en Mozes riep tot Jehovah over het woord van de vorsen die Hij farao had opgelegd.

En Jehovah deed naar het woord van Mozes; en de vorsen stierven uit de huizen, uit de voorhoven en uit de velden.

En zij vergaderden die bij hopen, bij hopen; en het land stonk.

En Jehovah sprak tot Mozes, betekent het onderricht; zeg tot Aharon, betekent de invloeiing van de innerlijke Wet vanuit de uiterlijke Wet; strek uw hand uit met uw stok, betekent de macht van het innerlijk Ware door het uiterlijk Ware; over de stromen, over de rivieren en over de poelen, betekent tegen de valsheden; en doe vorsen opklimmen over het land van Egypte, betekent de redeneringen vanuit louter valsheden; en Aharon strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte, betekent de uitwerking van de macht van het innerlijk ware door het uiterlijk ware tegen de valsheden; en de vors klom op, betekent de redeneringen vanuit louter valsheden; en bedekte het land van Egypte, betekent het natuurlijk gemoed, dat het zo geworden was; en de magiërs van Egypte deden aldus met hun bezweringen, betekent het misbruik van de Goddelijke orde, waarvandaan er iets eenders in de uiterlijke vorm was; en zij deden vorsen over het land van Egypte opklimmen, betekent ten aanzien van de redeneringen vanuit het natuurlijk gemoed; en farao riep Mozes en Aharon, betekent de tegenwoordigheid van de Goddelijke Wet; en hij sprak: Smeekt tot Jehovah, betekent uit de verveling de vernedering; en Hij verwijderde de vorsen van mij en van mijn volk, betekent opdat zij niet zouden worden aangedreven om uit louter valsheden te redeneren; en ik zal het volk heenzenden en laten zij slachtofferen aan Jehovah, betekent dat zij dan degenen zouden verlaten die van de geestelijke Kerk zijn, opdat die hun God vereren; en Mozes sprak tot farao, betekent het antwoord; heb de eer over mij, betekent dat men moet vertrouwen op de Goddelijke Wet; tegen wanneer zal ik smeken voor u en voor uw knechten en voor uw volk, betekent de tussenkomst voor hen die in valsheden zijn en belagen; om uit te roeien de vorsen van u en van uw huizen, betekent opdat de redeneringen ophouden; alleen in de rivier zullen zij overblijven, betekent dat zij zouden terugblijven met de valsheden waar die zijn; en hij sprak: Tegen morgen, betekent voor altijd; en hij sprak: Naar uw woord, betekent de zekere bevestiging die daaruit voortvloeit; opdat gij weet dat geen is zoals Jehovah, onze God, betekent dat één God is en geen behalve Hij; en de vorsen zullen verwijderd worden van u en van uw huizen en van uw knechten en van uw volk, betekent dat zij niet zouden worden aangedreven om te redeneren uit louter valsheden; alleen in de rivier zullen zij blijven, betekent dat zij zouden terugblijven met de valsheden waar die zijn; en hij ging uit, Mozes en Aharon, van met farao, betekent de afscheiding van hen die uit louter valsheden redeneerden; en Mozes riep tot Jehovah over het woord van de vorsen die Hij farao had opgelegd, betekent de tussenkomst; en Jehovah deed naar het woord van Mozes, betekent dat het zo heeft plaatsgevonden naar het woord van de Heer; en de vorsen stierven uit de huizen, uit de voorhoven en uit de velden, betekent dat bij hen de redeneringen uit louter valsheden overal in het natuurlijke ophielden; en zij vergaderden die bij hopen, bij hopen, betekent dat die redenerende valsheden in bundels in het natuurlijke werden geschikt; en het land stonk, betekent het lelijke daarvandaan en het weerzinwekkende.

7380. En Jehovah sprak tot Mozes; dat dit het onderricht betekent, staat vast uit de betekenis van zeggen, namelijk het onderricht, nrs. 7186, 7304.

Wat ‘zeggen’ in de historische teksten van het Woord betekent, blijkt uit wat nu volgt, want het sluit die in.

Dat het hier het onderricht betekent, komt omdat door Jehovah wordt gezegd wat verder moet worden gedaan; Mozes beeldt ook de Goddelijke Wet uit, waardoor uit Jehovah het onderricht plaatsvindt.

7381. Zeg tot Aharon; dat dit de invloeiing van de innerlijke Wet in de uiterlijke Wet betekent, staat vast uit de uitbeelding van Mozes, namelijk de Goddelijke Wet, nrs. 6723, 6752; en uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de leer van het goede en het ware, nrs. 6998, 7089; de leer van het goede en het ware die Aharon uitbeeldt, is niets anders dan de uiterlijke wet die ontstaat vanuit de innerlijke Wet, dat wil zeggen, door de innerlijke Wet uit het Goddelijke; en uit de betekenis van zeggen, namelijk de invloeiing, nrs. 6152, 6291, 7291.

Dat zeggen hier de invloeiing is, komt omdat Mozes tot Aharon zou zeggen en Mozes is de innerlijke Wet en Aharon de uiterlijke, en de invloeiing uit het Goddelijke vindt plaats door het innerlijke in het uiterlijke.

De innerlijke Wet is het Goddelijk Ware zelf, zodanig als het in de hemel is en de uiterlijke Wet is het Goddelijk Ware zodanig als het op aarde is; zo is dus de innerlijke Wet het aan de engelen aangepaste Ware en de uiterlijke Wet het aan de mens aangepaste Ware.

Omdat de innerlijke Wet, die Mozes uitbeeldt, het Ware is dat aan de engelen is aangepast en de uiterlijke Wet die Aharon uitbeeldt, het aan de mens aangepaste Ware is, mag daarover hier iets worden gezegd.

Het Ware dat aan de engelen is aangepast is voor het grootste deel voor de mens onbegrijpelijk; dit staat hieruit vast, dat in de hemel zulke dingen worden gezien en gezegd die geen oog ooit had gezien, noch een oor ooit gehoord; de oorzaak ervan is dat wat bij de engelen wordt gezegd, geestelijk is en dit is onttrokken aan de natuurlijke zaken, dus verwijderd van de ideeën en de woorden van de menselijke spraak.

De mens immers had zijn ideeën gevormd vanuit de natuurlijke dingen en wel in de grovere natuur, dat wil zeggen uit die dingen die hij in de wereld en op aarde had gezien en met de zinnen aangeraakt en die zaken zijn stoffelijk.

De ideeën van de innerlijke gedachte bij de mens vinden, hoewel zij boven de stoffelijke dingen zijn, toch in de stof haar grens en daar waar zij haar grens vinden, schijnen zij te zijn; vandaar doorvat hij wat hij denkt.

Daaruit blijkt, hoe het gesteld is met het ware van het geloof en hoedanig het is dat wat in de gedachte van de mens valt en dat de uiterlijke Wet wordt genoemd en door Aharon wordt uitgebeeld.

Dit wordt met een voorbeeld toegelicht: de mens kan geenszins denken zonder een idee van ruimte en tijd; deze idee kleeft vrijwel aan alles afzonderlijk wat de mens denkt.

Indien de idee uit ruimte en tijd aan de mens werd ontnomen, zou hij niet weten wat hij denkt en nauwelijks of hij wel denkt.

Daarentegen hebben de ideeën van de engelen niets van ruimte en tijd in zich, maar in de plaats ervan zijn er staten; de oorzaak ervan is dat de natuurlijke wereld zich van de geestelijke wereld onderscheidt door ruimte en tijd.

Dat ruimte en tijd in de natuurlijke wereld is en daarvoor in de plaats staten zijn in de geestelijke wereld, komt omdat in de natuurlijke wereld de zon door schijnbare omwentelingen dagen en jaren schijnt te maken en dagen schijnt te onderscheiden in vier tijden: nacht, morgen, middag en avond; en de jaren eveneens in vier tijden: winter, lente, zomer en herfst; en dit eveneens door variaties van licht en schaduw en ook van warmte en koude; vandaar de ideeën van tijd en van de variaties ervan.

De ideeën van ruimte ontstaan uit het meten door tijden en daarom is daar waar het ene is ook het andere.

Maar in de geestelijke wereld maakt de Zon van de hemel, waarvandaan het geestelijk licht en de geestelijke warmte is, geen ronddraaiingen en rondwentelingen en brengt vandaar geen ideeën van ruimte en tijd aan.

Het Licht dat uit die Zon is, is het Goddelijk Ware en de warmte uit die Zon is het Goddelijk Goede; vandaar ontstaan de ideeën van de staten bij de engelen: staten van inzicht en geloof uit het Goddelijk Ware en staten van wijsheid en liefde uit het Goddelijk Goede.

Het zijn variaties van deze staten bij de engelen, waarmee in de wereld de staten van licht en schaduw en ook van warmte en koude, overeenstemmen, die van de zon zijn wanneer die de tijden maakt en de ruimten meet.

Uit dit voorbeeld kan enigszins vaststaan, van welke aard het innerlijk ware of het ware dat aan de engelen is aangepast is, dat de innerlijke Wet wordt genoemd; en van welke aard het uiterlijk ware is of het aan de mens aangepaste ware, dat de uiterlijke Wet wordt genoemd; en verder waar het vandaan is; dat de onderwerpen waar de engelen onderling over spreken onbegrijpelijk zijn voor de mens en eveneens onuitsprekelijk.

7382. Streck uw hand uit met uw stok; dat dit de macht van het innerlijk ware is dat door het uiterlijk ware werkt, betekent, staat vast uit de betekenis van de hand, namelijk de geestelijke macht, die van het innerlijk ware is; en uit de uitbeelding van de stok, dus de natuurlijke macht, die van het uiterlijk ware is, zie de nrs. 3091, 3387, 4931, 6344, 6423, 6948.

Omdat Mozes de innerlijke Wet uitbeeldt, wat hetzelfde is als het innerlijk ware en Aharon de uiterlijke Wet uitbeeldt, wat hetzelfde is als het uiterlijk ware en omdat het innerlijk Ware invloet in het uiterlijk en uitwendig ware en daaraan macht geeft; nr. 7381, wordt daarom met het woord van Mozes tot Aharon: ‘Streck uw hand uit met uw stok’ de macht van het innerlijk ware dat door het uiterlijk ware werkt, aangeduid.

7383. Over de stromen, over de rivieren en over de poelen; dat dit betekent tegen de valsheden, staat vast uit de betekenis van de stromen en rivieren van Egypte, namelijk de leerstellingen van het valse, nr. 7323; en uit de betekenis van de poelen, namelijk de daaraan ten dienste staande wetenschappelijke zaken, nr. 7324; dus zijn het de valsheden, die met de stromen, de rivieren en de poelen worden aangeduid.

7384. En doe vorsen opklimmen over het land van Egypte; dit betekent de redeneringen uit louter valsheden, nrs. 7351, 7352; die vorsen stemmen ook met de redeneringen uit de valsheden overeen, want alle en de afzonderlijke dingen die in de natuurlijke wereld zijn, hebben een overeenstemming met die dingen die in de geestelijke wereld zijn; de oorzaak ervan is dat het natuurlijke door het geestelijke ontstaat; daarom is de gehele natuur het uitbeeldende theater van de geestelijke wereld, nrs. 2758, 3483, 4939.

7385. En Aharon strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte; dat dit de uitwerking van de macht van het innerlijk ware dat door het uiterlijk ware werkt tegen de valsheden, betekent, staat vast uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de leer van het ware en goede, dus het uiterlijk ware, nrs. 6998, 7009, 7089; uit de betekenis van de hand, dus de macht, nrs. 878, 4931 tot 4937; hier de macht van het innerlijk ware dat door het uiterlijk ware werkt, nr. 7382; en uit de betekenis van de wateren van Egypte, namelijk de valsheden, waarover de nrs. 6693, 7307.

De uitwerking wordt daarmee aangeduid dat hij zijn hand uitstreckte en de vors opklom. Hieruit blijkt, dat met Aharon strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte, de uitwerking van de macht van het innerlijk ware door het uiterlijk ware tegen de valsheden wordt aangeduid.

7386. En de vors klom op; dat dit de redeneringen vanuit louter valsheden betekent, staat vast uit de zaken die eerder zijn behandeld, nr. 7384.

7387. En bedekte het land van Egypte; dat dit het natuurlijk gemoed betekent, dat het zo was geworden, staat vast uit de betekenis van bedekken, wat, omdat het van het natuurlijk gemoed wordt gezegd, wil zeggen dat het vervuld was van valsheden en van de redeneringen daaruit, dus dat het zodanig was geworden; en uit de betekenis van het land van Egypte, namelijk het natuurlijk gemoed, nrs. 5276, 5278, 5280, 5288, 5301.

7388. En de magiërs van Egypte deden aldus met hun bezweringen; dat dit betekent het misbruik van de Goddelijk orde, waarvandaan er iets eenders in de uitwendige vorm was, zie de nrs. 7296, 7297, 7337, waar eendere woorden staan.

7389. En zij deden vorsen over het land van Egypte opklimmen; dat dit betekent ten aanzien van de redeneringen vanuit het natuurlijk gemoed, staat vast uit de betekenis van de vorsen, namelijk de redeneringen vanuit louter valsheden, nrs. 7351, 7352, 7384; en uit de betekenis van het land van Egypte, namelijk het natuurlijk gemoed, nr. 7387.

7390. En farao riep Mozes en Aharon; dat dit de tegenwoordigheid van de Goddelijke Wet betekent, staat vast uit de betekenis van roepen, namelijk de tegenwoordigheid, nr. 6177; dat roepen de tegenwoordigheid is, komt omdat roepen is met iemand willen spreken en met hem de onderwerpen delen die men denkt; en in het andere leven is het krachtens de wet van de orde, dat diegene zich tegenwoordig vertoont met wie iemand wil spreken en aan wie hij de zaken die hij denkt, verlangt te vergemeenschappen; uit de uitbeelding van farao, namelijk degenen die in valsheden zijn en bestoken, waarover vaak eerder; uit de uitbeelding van Mozes, dus de innerlijke Wet en uit de uitbeelding van Aharon, dus de uiterlijke Wet, nr. 7381.

7391. En hij sprak: Smeekt tot Jehovah; dat dit vanuit verveling de vernedering betekent, staat vast uit de betekenis van smeken tot Jehovah, namelijk de vernedering, want wie smeekt, is in een vernedering; eender degene die verzoekt dat een ander voor hem zal smeken.

De oorzaak dat smeken vernederen is, is deze dat de engelen niet letten op het smeken, maar op de vernedering waarin de mens is wanneer hij smeekt; smeken zonder zich te vernederen is slechts een woord met een klank, dat niet tot het gehoor en de doorvatting van de engelen komt.

Dat de verveling de oorzaak is, namelijk de verveling om uit louter valsheden te redeneren, zal hierna worden gezien.

7392. En hij verwijdere de vorsen van mij en van mijn volk; dat dit betekent opdat zij niet zouden worden aangedreven om vanuit louter valsheden te redeneren, staat vast uit de betekenis van verwijderen, namelijk niet aangedreven worden, want de oorzaak van het smeken was de verveling, daardoor werden zij aangedreven om uit louter valsheden te redeneren; en uit de betekenis van de vorsen, namelijk de redeneringen vanuit louter valsheden, nrs. 7351, 7352; en uit de uitbeelding van farao en ook van de Egyptenaren, dus degenen die in valsheden zijn en belagen, waarover meermalen eerder.

Wat betreft de verveling waardoor het smeken en het vernederen is van degenen die bestoken, moet men weten dat dit onverkwikkelijk voor hen is, want door het redeneren vanuit valsheden kunnen zij niet boos doen; om louter valsheden immers, die ontkenningen van het ware zijn, lachen de rechtschapenen, hier degenen die van de geestelijke Kerk van de Heer zijn, die zij bestookten; maar door de valsheden die vanuit begoochelingen en uit schijnbaarheden zijn, waardoor de waarheden worden vervalst, die werden aangeduid met het bloed waarin de wateren in Egypte werden verkeerd, nrs. 7317, 7326, hebben zij kunnen boos

doen, omdat begoochelingen en schijnbaarheden verleiden; zij zijn immers zoals een overhangende schaduw en een sluier voor waarheden; en omdat zij niet kunnen boos doen door redeneringen vanuit valsheden, dat wil zeggen, vanuit een volstreekte ontkenning van het ware, was het onverkwikkelijk voor hen en zoeken zij daarom door smeken af te wenden; niets immers verlustigt de helsen meer dan het boze te doen, onverschillig op welke wijze dit kan plaatsvinden; boos doen immers is de verkwikking zelf van hun leven en wel dermate dat het hun leven zelf is, waarom zij, wanneer het boos doen niet wordt toegelaten, in een verveling zijn.

Dit is de oorzaak, waarom farao door smeken het boze van de vorsen zocht af te wenden, maar niet het boze van het bloed, waarover eerder is gehandeld, noch het boze van de luizen, waarover hierna; want met het boze van de vorsen wordt het bestoken door redeneringen vanuit louter valsheden aangeduid, waardoor zij niet kunnen boos doen; maar met het boze van het bloed wordt het bestoken door valsheden vanuit begoochelingen en schijnbaarheden aangeduid en die bestoking is voor hen verkwikkelijk, omdat zij daardoor kunnen boos doen; en met het boze van de luizen worden boosheden aangeduid die voor hen verkwikkelijk zijn, omdat het boosheden zijn.

Al diegenen worden in het boos doen in het andere leven verkwikking gewaar, die in de wereld de naaste niet goed doen ter wille van de naaste en niet het vaderland ter wille van het vaderland, noch de Kerk ter wille van de Kerk, maar ter wille van zichzelf; dus diegenen die niet het ware en het goede doen ter wille van het goede en het ware.

Dat boos doen voor hen verkwikkelijk is, komt in de wereld niet aan het daglicht, omdat de uiterlijke mens dit verbergt.

Maar in het andere leven, wanneer de uiterlijke dingen worden afgenomen en de mens aan zijn innerlijk wordt overgelaten, treedt dan de verkwikking tevoorschijn en openbaart zich; vandaar komt het dat zij in de hel zijn; degenen immers die daar zijn, hebben allen het boos doen lief; maar degenen die in de hemel zijn, hebben allen het goed doen lief.

7393. En ik zal het volk heenzenden en laten zij slachtofferen aan Jehovah; dat dit betekent dat zij dan diegenen zouden verlaten die van de geestelijke Kerk zijn, opdat die hun God vereren, staat vast uit de betekenis van heenzenden, dus verlaten, zoals in de nrs. 7312, 7349, 7350; uit de uitbeelding van de zonen Israëls, namelijk zij die van de geestelijke Kerk zijn, nrs. 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223; en uit de betekenis van slachtofferen aan Jehovah, namelijk hun God vereren; dat de slachtoffers alle eredienst in het algemeen hebben aangeduid, zie nr. 6905; dus hier vereren.

7394. En Mozes sprak tot farao; dat dit het antwoord betekent, staat vast uit de betekenis van zeggen, omdat het gericht is tot farao die nu gesproken had, dus het antwoord, evenals in nr. 7103.

7395. Heb de eer over mij; dat dit betekent dat men moet vertrouwen op het Goddelijk ware, staat vast uit de betekenis van de eer hebben, dus vertrouwen; en uit de uitbeelding van Mozes, namelijk de Goddelijke Wet, nrs. 6723, 6752, dus het Goddelijk Ware, nrs. 6771, 7014, 7382.

7396. Tegen wanneer zal ik smeken voor u en voor uw knechten en voor uw volk; dat dit de tussenkomst betekent voor hen die in valsheden zijn en bestoken, staat vast uit de betekenis van smeken, omdat het voor een ander is, dus de tussenkomst; en uit de uitbeelding van farao, namelijk zij die in valsheden zijn en belagen, nrs. 7107, 7110, 7126, 7142, 7317; en omdat die door farao worden uitgebeeld, zo worden, wanneer daaraan ook zijn knechten en zijn volk

worden toegevoegd, allen en de afzonderlijken verstaan; de knechten immers zijn zij die van een lagere stand zijn en bedienen, het volk zijn de afzonderlijken.

Keizerrijken en koninkrijken worden in de hemel uitgebeeld zoals een mens en de gezelschappen die daarin zijn, worden uitgebeeld zoals de leden van die mens en de koning zoals het hoofd.

Dit uitbeeldende ontleent de oorzaak hieraan dat de gehele hemel één mens uitbeeldt en de gezelschappen daar diens leden uitbeelden en wel volgens de functies ervan.

Daaruit kan vaststaan, hoe mooi en verkwikkelijk de uitbeelding van een keizerrijk, een koninkrijk en een gezelschap zou zijn in de hemel, indien zij onderling door de naastenliefde en het geloof op die wijze verbonden waren.

De Heer verbindt ook zo de gezelschappen overal waar dit maar mogelijk is; het Goddelijk Ware zelf immers dat van de Heer voortgaat, voert die orde overal binnen waar dit maar wordt opgenomen; daarvandaan is die orde in de hemel; zij is er eveneens op aarde, maar de gezelschappen die haar samenstellen, zijn verspreid over de gehele aarde en het zijn zij die in de liefde tot Hem en in de liefde jegens de naaste zijn; maar die verspreide gezelschappen zijn door de Heer verzameld, opdat zij eveneens één mens uitbeelden zoals de gezelschappen in de hemel.

Deze gezelschappen zijn niet alleen binnen de Kerk, maar ook erbuiten en tezamen genomen worden zij de Kerk van de Heer genoemd, verspreid en verzameld uit de goede mensen in het algehele wereldrond, die eveneens de gemeenschap wordt genoemd.

Deze gemeenschap of deze Kerk, is het rijk van de Heer op aarde, verbonden met het rijk van de Heer in de hemelen en dus verbonden met de Heer Zelf.

7397. Om uit te roeien de vorsen van u en van uw huizen; dat dit betekent, opdat de redeneringen ophouden, staat vast uit de betekenis van de vorsen, namelijk de redeneringen vanuit louter valsheden, nrs. 7351, 7352, 7384; uit de betekenis van uitroeien, dus ophouden; van uitroeien immers wordt gesproken met betrekking tot de vorsen, maar van ophouden met betrekking tot de redeneringen; uit de uitbeelding van farao, van wie de vorsen zouden worden uitgeroeid, dus zij die in valsheden zijn en bestoken, nr. 7396; en uit de betekenis van de huizen, namelijk de dingen die van het natuurlijk gemoed zijn, nrs. 4973, 5023, 7353; vandaar zijn de huizen in het meervoud de dingen die daar zijn.

7398. Alleen in de rivier zullen zij overblijven; dat dit betekent, dat zij zullen terug blijven met de valsheden, waar die zijn, staat vast uit de betekenis van de rivier, hier van de rivier van Egypte, dus het valse, nrs. 6693, 7307; en uit de betekenis van overblijven, dus terug blijven.

Hiermee is het als volgt gesteld, alles, wat dan ook, dat de mens binnengaat, blijft bij hem, vooral datgene wat uit aandoening wordt opgenomen; men gelooft dat wat binnengaat, geheel en al vergeten en uitgeworpen zijn, wanneer de mens zich dat niet meer herinnert; maar het is niet vergeten of uitgeworpen, maar blijft vastkleven, òf in het innerlijk geheugen, òf in het uiterlijk geheugen, tussen de zaken die vertrouwd zijn geworden; zaken immers die vertrouwd worden, zijn zoals de natuurlijke dingen die uit eigen beweging voortvloeien en niet door een bewust opnieuw oproepen uit het geheugen worden opgehaald; zoals de spraak van de mens, waarvan de woorden uit eigen beweging vanuit de gedachte toevloeien; ook de gebaren en de handelingen, ja zelfs de gang bij het lopen, evenals het denken; deze dingen treden vanaf de kindertijd achtereenvolgens binnen en worden mettertijd vertrouwd en dan vloeien zij uit eigen beweging; waaruit, zoals uit andere dingen, vaststaat dat alles wat bij de mens binnenkomt, daar blijft en dat van die zaken die gewoonte zijn geworden, dat wil zeggen, van die welke vertrouwd zijn geworden, niet meer wordt bemerkt dat die nog steeds in hem zijn, terwijl dat toch zo is.

Zo is het ook gesteld met het valse en boze dat bij de mens binnenkomt; en eveneens met het ware en het goede; deze zaken vormen hem en maken dat hij zodanig is.

Dat alle dingen die de mens heeft gezien, gehoord, gedacht, gesproken en gedaan heeft, zijn ingeschreven, zie de nrs. 2474, 2489.

Hieruit nu blijkt hoe het moet worden verstaan dat de redeneringen zouden terugblijven met de valsheden, waar die zijn; de valsheden immers krijgen, nadat zij verwijderd worden, hun plaats ergens anders in het natuurlijke en tegelijk met de valsheden het streven en de begeerte van te redeneren; maar niet zoals eerder in het midden rechtstreeks onder de blik van het gemoed.

Vandaar komt het, dat zoals in wat volgt wordt vermeld, de vorsen bij hopen werden vergaderd en dat het land ervan stonk, waarmee wordt aangeduid dat die redenerende valsheden in bundels in het natuurlijke werden geschikt en dat daarvandaan het lelijke en het weerzinwekkende kwam, zie hierna de nrs. 7408, 7409.

7399. En hij sprak: Tegen morgen; dat dit betekent voor altijd, staat vast uit de betekenis van tegen morgen, namelijk voor altijd en tot in het eeuwige, waarover nr. 3998.

7400. En hij sprak: Naar uw woord; dat dit de bevestiging daarvandaan betekent, staat zonder ontvouwing vast.

7401. Opdat gij weet dat geen is zoals Jehovah, onze God; dat dit betekent dat één God is en geen behalve Hij, staat hieruit vast, dat wanneer in de historische zin wordt gezegd dat geen is zoals Jehovah God, in de innerlijke zin wordt verstaan dat er geen God is behalve Hij en dat er, omdat er geen is behalve Hij, één God is.

In het Woord wordt vele maken gezegd dat geen is zoals Jehovah God en verder eveneens dat er geen God is zoals Hijzelf; het werd zo in het Woord gezegd, omdat zij in die tijd in het land waar de Kerk was, meerdere goden vereerden en eenieder zijn god voortrok boven de god van de ander; zij onderscheidden hen door namen en de God van de Israëlieten en de Joden door de naam van Jehovah.

De Joden en de Israëlieten zelf geloofden ook dat er meerdere goden bestonden, maar dat Jehovah groter dan de overigen was, vanwege de wonderen; en daarom ook toen de wonderen ophielden, vervielen zij direct tot de eredienst van andere goden, zoals blijkt uit de historische gebeurtenissen uit het Woord.

Dat er één God is en geen behalve Hij, zeiden zij weliswaar met de mond, maar zij geloofden het niet met het hart; vandaar nu wordt in het Woord gezegd dat Jehovah groter is dan de overige goden en geen zoals Hij; zoals bij David: *'Wie is een groot God zoals Gij; Gij God doende wonderlijk'*, (Psalm 77:14,15).

Bij dezelfde: *'Wie is zoals Jehovah, onze God'*, (Psalm 113:5); bij dezelfde: *'Een grote God is Jehovah en een Koning groot boven alle goden'*, (Psalm 95:3); bij dezelfde: *'Groot is Jehovah en zeer geprezen; te vrezen is Hij boven alle goden'*, (Psalm 96:4); daarom wordt eveneens Jehovah *'de God der goden en de Heer der heren'* genoemd, (Psalm 136:2,3; Daniël 2:47); dat dit evenwel in de innerlijke zin wil zeggen, dat er één God is en geen behalve Hij, blijkt bij Jesaja: *'Gedenk der eerste dingen van de eeuw af, omdat Ik God ben en er is geen God verder en geen zoals Ik'*, (Jesaja 46:9).

7402. En de vorsen zullen verwijderd worden van u en van uw huizen en van uw knechten en van uw volk; dat dit betekent dat zij niet zouden worden aangedreven om te redeneren vanuit louter valsheden, staat vast uit de betekenis van verwijderd worden van de vorsen, namelijk niet aangedreven om te redeneren vanuit valsheden, nr. 7392; uit de uitbeelding van farao, namelijk zij die in valsheden zijn en bestoken, waarover eerder; uit de betekenis van de

huizen, te weten de dingen die van het natuurlijk gemoed zijn, nr. 7397; en uit de betekenis van de knechten en het volk van hem, dus allen en de afzonderlijken die in valsheden zijn en bestoken, nr. 7396.

7403. Alleen in de rivier zullen zij overblijven, dat dit betekent dat zij zouden terugblijven met de valsheden, waar die zijn, staat vast uit wat eerder in nr. 7398 is gezegd, waar dezelfde woorden staan.

7404. En hij ging uit, Mozes en Aharon, van voor farao; dat dit de afscheiding betekent van hen die vanuit louter valsheden redeneerden, staat vast uit de betekenis van uitgaan, namelijk afgescheiden worden; uit de uitbeelding van Mozes en Aharon, dus de Goddelijke Wet: Mozes de innerlijk wet en Aharon de uiterlijke, nr. 7381; en uit de uitbeelding van farao, namelijk zij die in valsheden zijn en belagen, waarover eerder, nr. 7396; hier zij die bestoken door redeneringen vanuit louter valsheden.

7405. En Mozes riep tot Jehovah over het woord van de vorsen die Hij farao had opgelegd; dat dit de tussenkomst betekent, staat vast uit wat voorafgaat, dus zonder verdere ontvouwing.

7406. En Jehovah deed naar het woord van Mozes; dit betekent dat het zo had plaatsgevonden naar het woord van de Heer, want wat Mozes smeekte, was weliswaar uit de mond van Mozes, maar toch van de Heer; want al wat de mens denkt en vandaar spreekt en al wat de mens wil en vandaar doet, vloeit in; de mens is slechts een opnemend orgaan, zie de nrs. 6189 tot 6215, 6307 tot 6327, 6466 tot 6495, 6598 tot 6606, 6613 tot 6626; zo is het gesteld met deze zaken die Mozes sprak en deed; daarom wordt hier met Jehovah deed naar het woord van Mozes, aangeduid dat het zo is gebeurd naar het woord van de Heer; dat Jehovah in het Woord de Heer is, zie de nrs. 1343, 1736, 2921, 3023, 3035, 5663, 6303, 6281, 6905.

7407. En de vorsen stierven uit de huizen, uit de voorhoven en uit de velden; dat dit betekent dat bij hen de redeneringen vanuit louter valsheden overal in het natuurlijke ophielden, staat vast uit de betekenis van sterven, namelijk ophouden; uit de betekenis van de vorsen, dus de redeneringen vanuit louter valsheden, waarover eerder; uit de betekenis van de huizen, namelijk de dingen die van het natuurlijk gemoed zijn, nr. 7397; hier de innerlijke dingen daar; uit de betekenis van de voorhoven, dus de uiterlijke dingen van het natuurlijk gemoed; dat het natuurlijke innerlijk en uiterlijk is, zie de nrs. 3293, 3294, 4570, 5118, 5497, 5649; en uit de betekenis van de velden, namelijk de meer algemeenheden, dus die nog uiterlijker zijn, want de velden zijn buiten de huizen en de voorhoven; zo wordt dus met de vorsen stierven uit de huizen, uit de voorhoven en uit de velden, aangeduid dat de redeneringen vanuit louter valsheden in het natuurlijke ophielden.

7408. En zij vergaderden die bij hopen, bij hopen; dat dit betekent dat de redenerende valsheden in bundels in het natuurlijke werden geschikt, staat vast uit de betekenis van vergaderd worden bij hopen, bij hopen, dus in bundels geschikt worden.

Dat bij hopen verzameld worden die dingen zijn, komt omdat alles in het gemoed van de mens, in reeksen en als het ware in bundels zijn geschikt en in reeksen binnen reeksen of in bundels binnen bundels, zie de nrs. 5339, 5530, 5881.

Dat die schikking zodanig is, blijkt uit de schikking van alles in het lichaam; daar verschijnen de vezels in bundels en de klieren in kluwen geschikt en wel overal in het lichaam; nog volmaakter in de zuiverder dingen, die niet zo voor het gezicht verschijnen; die bundeling

vertoont zich vooral zichtbaar in de hersenen, in de beide substanties ervan, waarvan de ene het bastachtige en de andere het mergachtige wordt genoemd; niet ongelijk is het geschikt in de nog zuiverder en tenslotte in de zuiverste dingen, waar de vormen die opnemen, de vormen van het leven zelf zijn.

Dat er opnemende vormen of substanties van het leven zijn, kan vaststaan uit de afzonderlijke dingen die verschijnen in de levende wezens; en verder dat de opnemende vormen of substanties op de meest gepaste wijze zijn geschikt voor de invloeiing van het leven; zonder de opneming van het leven in de substanties, die de vormen zijn, zou er geen leven in de natuurlijke wereld zijn, noch in de geestelijke wereld; het zijn reeksen van de zuiverste draden, die op de bundels lijken, die deze vormen samenstellen; hetzelfde is het gesteld met de dingen die daarin op de meest voortreffelijke wijze worden aangepast; de aanpassingen immers ontvangen hun vorm van de vormen die de substanties zijn, waarin zij zijn en waaruit zij vloeien, want de substanties of de vormen zijn bepalend.

Dat de geleerden de dingen die van het leven van de mens zijn, zoals die van zijn gedachten en wil zijn, hebben opgevat zonder opnemende substanties of vormen, had als oorzaak, dat zij van het leven of de ziel hebben geloofd dat het òf een vlammend iets, òf een etherisch iets was, dus iets zodanigs dat na de dood wordt verstrooid; vandaar de waanzin van verscheidenen van hen, dat er geen leven na de dood is.

Hieruit kan vaststaan, hoe het moet worden verstaan dat de redenerende valsheden in bundels in het natuurlijke werden geschikt.

7410. vers 11-15.

En farao zag dat er verademing was geworden en hij verzwaarde zijn hart en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah sprak.

En Jehovah sprak tot Mozes: Zeg tot Aharon: Strek uw stok uit en sla het stof des lands en het zal zijn tot luizen in het gehele land van Egypte. En zij deden aldus en Aharon strekte zijn hand uit met zijn stok en hij sloeg het stof des lands en de luis was in de mens en in het beest; al het stof des lands werd luis in het ganse land van Egypte.

En aldus deden de magiërs met hun bezweringen om luizen uit te brengen en zij konden niet; en de luis was in de mens en in het beest.

En de magiërs zeiden tot farao: De vinger Gods is dit; en het hart van farao was verstijfd en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah sprak.

En farao zag dat er verademing was geworden, betekent dat de verveling was opgehouden; en hij verzwaarde zijn hart, betekent de halsstarrigheid; en hij hoorde niet naar hen, betekent de ongehoorzaamheid; gelijk als Jehovah sprak, betekent volgens de voorzegging; en Jehovah sprak tot Mozes, betekent opnieuw onderricht; zeg tot Aharon, betekent de invloeiing van de innerlijke wet in de uiterlijke wet; strek uw stok uit, betekent opdat hij de Goddelijke macht zou tonen; en sla het stof des lands, betekent dat hij die zaken in beroering zou brengen die verdoemd zijn in het natuurlijke; en het zal zijn tot luizen, betekent dat daaruit boosheden zullen oprijzen; in het gehele land van Egypte, betekent door het gehele natuurlijke gemoed; en zij deden aldus, betekent de uitwerking; en Aharon strekte zijn hand uit met zijn stok, betekent de macht van het innerlijk ware door het uitwendig ware; en hij sloeg het stof des lands, betekent dat de verdoemde dingen in beroering werden gebracht; en de luis was in de mens en in het beest, betekent de innerlijke en de uiterlijke boosheden van de begeerten daaruit; al het stof des lands werd luis in het gehele land van Egypte, betekent dat die uit de verdoemde zaken waren; en aldus deden de magiërs met hun bezweringen om luizen uit te brengen, betekent het streven om de Goddelijke orde te verdraaien en eveneens om iets eenders in deze dingen af te beelden; en zij konden niet, betekent dat het tevergeefs was; en

de luis was in de mens en in het beest, betekent de innerlijke en de uiterlijke boosheden van de begeerten; en de magiërs zeiden tot farao, betekent de doorvatting en de vergemeenschapping ervan met degenen die in boosheden zijn; de vinger Gods is dit, betekent dat de macht uit het Goddelijke was; en het hart van farao was verstijfd, betekent de halsstarrigheid; en hij hoorde niet naar hen, betekent de ongehoorzaamheid; gelijk als Jehovah sprak, betekent volgens de voorzegging.

7411. En farao zag dat er verademing was geworden; dat dit betekent dat de verveling was opgehouden, staat vast uit de betekenis van er was verademing geworden, namelijk dat het onverkwikkelijke er niet meer was, dus dat er niet langer de verveling was; dat het vervelend en onverkwikkelijk voor hen was om uit louter valsheden te redeneren, zie nr. 7392; het verkwikkelijke laat de mens vrij en vol ademen; het onverkwikkelijke echter is niet vrij en vol; vandaar komt het, dat met er was verademing geworden, wordt aangeduid dat het onverkwikkelijke of de verveling was opgehouden.

7412. En hij verzwaarde zijn hart; dat dit de halsstarrigheid betekent, staat vast uit de betekenis van verzwaard, en verder van verhard en verstijfd worden van het hart, namelijk de halsstarrigheid, nrs. 7272, 7300, 7305.

7413. En hij hoorde niet naar hen, dat dit de ongehoorzaamheid betekent, zie de nrs. 7224, 7275, 7310, 7339, waar eendere woorden staan.

7414. Gelijk als Jehovah sprak; dat dit betekent volgens de voorzegging, zie de nrs. 7302, 7340.

7415. En Jehovah sprak tot Mozes; dat dit opnieuw onderricht betekent, zie de nrs. 7186, 7226, 7267, 7304, 7380.

7416. Zeg tot Aharon; dat dit de invloeiing betekent van de innerlijke wet in de uiterlijke wet, zie nr. 7381.

7417. Streck uw stok uit; dat dit betekent opdat hij de Goddelijke macht zou tonen, staat vast uit de betekenis van uitstrekken, namelijk uitoefenen en tonen, zoals eerder; en uit de betekenis van de stok, dus de macht, nrs. 4013, 4015, 4876, 4936, 6947, 7011, 7026; deze macht was Goddelijk, omdat Aharon niets van macht had, te minder de stok, maar de macht door Aharon en diens stok werd uitgeoefend; dat zij met de stok werd uitgeoefend, had als oorzaak dat alles wat binnen de Kerk op Goddelijk bevel plaatsvond, door uitbeeldingen gebeurde; dit vóór de Komst van de Heer en dus toen door het uitstrekken van de hand en de stok, omdat de arm en de hand overeenstemmen met de macht en vandaar eveneens de stok. De oorzaak dat vóór de Komst van de Heer dingen die binnen de Kerk op Goddelijk bevel plaatsvonden, door uitbeeldingen gebeurden, was dat alle en de afzonderlijke dingen de Heer, Zijn rijk in de hemelen en Zijn rijk op aarde, dus de Kerk uitbeeldden; dat dit zo is, kan ook vaststaan uit het Woord, waarin alle en de afzonderlijke dingen in de hoogste zin handelen over de Heer en in de innerlijke zin over Zijn rijk en de Kerk.

7418. En sla het stof des lands; dat dit betekent dat hij in beroering zou brengen alles wat verdoemd was in het natuurlijke, staat vast uit de betekenis van slaan, namelijk in beroering brengen; uit de betekenis van het stof, dus het verdoemde, waarover hierna; en uit de betekenis van het land, hier het land van Egypte, te weten het natuurlijk gemoed, nr. 7409.

Dat het stof het verdoemde is, komt omdat de plaatsen waar boze geesten zijn, aan de zijden van de voetzolen, als land verschijnen en wel als onbebouwd en dor land, waaronder bepaalde hellen zijn; dat land is het dat het verdoemde land wordt genoemd en het stof daar betekent het verdoemde; het werd vele malen gezien, dat boze geesten daar het stof van hun voeten afschudden, wanneer zij iemand aan de verdoemenis wilden overgeven; dit werd gezien aan de rechterzijde enigszins naar voren, in het grensgebied nabij de hel van de magiërs, waar geesten in hun hel worden afgeworpen die, toen zij in de wereld leefden, in de wetenschap van het geloof waren geweest, maar toch het leven van het boze hadden geleid. Vandaar nu komt het, dat met stof het verdoemde wordt aangeduid en met het afschudden van het stof de verdoemenis.

Omdat dit werd aangeduid, werd het door de Heer aan de discipelen bevolen dat zij het stof van de voeten zouden afschudden indien zij niet werden ontvangen, waarover de volgende tekst bij Mattheüs: *‘Indien iemand u niet zal hebben ontvangen, noch uw oorden zal hebben gehoord, uitgaande uit dat huis of die stad, schudt het stof van uw voeten af; voorwaar zeg Ik u: het zal het land van Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn in de dag van het Gericht, dan die stad’*, (Mattheüs 10:14,15; Markus 6:11; Lukas 9:5; 10:10-12); onder de discipelen worden daar niet de discipelen verstaan, maar alle dingen van de Kerk, dus alles van het geloof en van de naastenliefde, nrs. 2089, 2129, 2130, 3354, 3858, 3913, 6397; met niet ontvangen en niet horen, wordt aangeduid de waarheden die van het geloof zijn en de goedheden die van de naastenliefde zijn, verwerpen; met het stof van de voeten afschudden wordt de verdoemenis aangeduid.

Dat het Sodom en Gomorra verdraaglijker zal zijn dan die stad, komt omdat onder Sodom en Gomorra diegenen worden verstaan die in het boze van het leven zijn, maar die over de Heer en over het Woord niets hebben geweten en dus ook niet hebben kunnen opnemen.

Daaruit kan vaststaan, dat niet een huis of een stad, die de discipelen niet zouden opnemen, wordt verstaan, maar degenen die binnen de Kerk zijn en niet het leven van het geloof leven; eenieder kan zien dat een gehele stad niet verdoemd kon zijn omdat zij de discipelen niet opnamen en terstond de nieuwe leer erkenden die zij predikten.

Het verdoemde wordt ook aangeduid met het stof dat zij in oude tijden op het hoofd strooiden, wanneer zij in smart en boetedoening waren, zoals bij Jeremia: *‘Zij zitten op het land, zij zwijgen, de ouderen der dochter Zions; zij hebben stof doen opklimmen op hun hoofd; zij hebben zich met zakken gegord, zij hebben tot het land haar hoofd doen neerdalen, de maagden van Jeruzalem’*, (Klaagliederen 2:10).

Bij Ezechiël: *‘Zij zullen bitterlijk schreeuwen en stof op hun hoofden doen opkomen; zij wentelen zich in de as’*, (Ezechiël 27:30).

Bij Micha: *‘Door te wenen weent niet in het huis van Afra, wentelt u in het stof’*, (Micha 1:10).

Bij Johannes: *‘Zij wierpen stof op hun hoofden en zij schreeuwden, wenende en rouw bedrijvende’*, (Openbaring 18:19); en eveneens in de historische teksten hier en daar in het Woord.

Door het stof op de hoofden en door het neerwerpen van lichaam en hoofd ter aarde en daar in het stof te wentelen, werd de vernedering uitgebeeld, die wanneer zij echt is, zodanig is dat men erkent en doorvat dat men verdoemd is, maar uit de verdoemenis is opgenomen door de Heer, nrs. 2327, 3994, 4347, 5420, 5957.

Met het stof waarmee zij het gouden kalf in de woestijn hadden gemaakt, werd gestampt en vermalen, wordt ook het verdoemde aangeduid, waarover bij Mozes: *‘Uw zonde die gij gedaan hebt, het kalf nam ik en verbrandde het met vuur en stampte het door het terdege te vermalen, totdat het verdund was tot stof en het stof ervan wierp ik in de beek die uit de berg neerdaalt’*, (Deuteronomium 9:21).

Met stof wordt ook het verdoemde aangeduid in de volgende plaatsen; in Genesis: *'Jehovah God sprak tot de slang: Op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten al de dagen van uw leven'*, (Genesis 3:14).

Bij Micha: *'Weid Uw volk naar de dagen der eeuwigheid; de natiën zullen zien en blozen vanwege al hun macht; zij zullen het stof lekken zoals de slang'*, (Micha 7:14,16,17).

Bij Jesaja: *'Voor de slang, stof tot brood'*, (Jesaja 65:25); bij dezelfde: *'Daal af en zit op het stof, gij maagd dochter van Babel'*, (Jesaja 47:1).

Bij David: *'Onze ziel is in het stof neergebogen, onze buik kleeft aan het land'*, (Psalm 44:26); bij dezelfde: *'Mijn ziel kleeft aan het stof, maak mij levend'*, (Psalm 119:25).

De stof duidt in het Woord ook het graf aan en verder ook het nederige en ook het talrijke.

7419. En het zal zijn tot luizen; dat dit betekent dat daaruit de boosheden zullen oprijzen, staat vast uit de betekenis van luizen, namelijk boosheden; maar welke boosheden het zijn en vanuit welke oorsprong, kan vaststaan uit de overeenstemming van de boosheden met zulke dieren, namelijk dat het vooral de boosheden zijn die in de zinlijke of in de volstrekt uiterlijke mens zijn; de overeenstemming is daarvandaan dat luizen in de buitenste huid zijn, waar vuilnis en schurft huizen; het zinlijke van hen die in de wetenschap van het geloof zijn geweest, maar in een leven van het boze, is eveneens zodanig; wanneer die wetenschap van hen wordt afgenomen, zoals met zulke figuren in het andere leven gebeurt, dan zijn zij grof en log van gemoed; zij zijn mij vele maken verschenen; zij zijn lelijk en weerzinwekkend. De aanvallen en het belagen door boosheden wordt daarmee aangeduid, dat zij bijten. Dat luizen die dingen betekenen, kan niet uit andere plaatsen in het Woord worden bevestigd, want zij worden alleen vermeld bij David, waar over Egypte wordt gesproken, (Psalm 105:31).

7420. In het gehele land van Egypte; dat dit betekent door het gehele natuurlijke gemoed, staat vast uit de betekenis van het land van Egypte, namelijk het natuurlijk gemoed, waarover de nrs. 5276, 5278, 5280, 5288, 5301.

7421. En zij deden aldus; dat dit de uitwerking betekent, staat zonder ontvouwing vast.

7422. En Aharon strekte zijn hand uit met zijn stok; dat dit de macht van het innerlijk ware door het uitwendig ware betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 7382 is gezegd, waar eendere woorden staan.

7423. En hij sloeg het stof des lands; dat dit betekent dat de verdoemde zaken in beroering werden gebracht, staat vast uit wat eerder in nr. 7418 is gezegd.

7424. En de luis was in de mens en in het beest; dat dit de innerlijke en uiterlijke boosheden van de begeerten daaruit betekent, staat vast uit de betekenis van de luizen, namelijk de boosheden, nr. 7419; uit de betekenis van de mens, namelijk het goede, nrs. 4287, 5302 en dus in de tegengestelde zin het kwaad; en uit de betekenis van het beest, dus de aandoening van het goede en in de tegengestelde zin de aandoening van het boze of de begeerte, waarover de nrs. 45, 46, 142, 143, 246, 714, 715, 719, 776, 2179, 2180, 3218, 3519, 5198; maar wanneer de mens en het beest wordt genoemd, dan wordt met de mens het innerlijke goede aangeduid en in de tegengestelde zin het innerlijk kwade en met het beest het uiterlijk goede en in de tegengestelde zin het uiterlijk kwaad.

De oorzaak dat met de mens het innerlijk goede of boze wordt aangeduid, komt omdat de mens een mens is krachtens zijn innerlijke mens en de hoedanigheid ervan, maar niet door de uiterlijke mens, want de uiterlijke mens is geen mens zonder de innerlijke en opdat de

uiterlijke mens ook een mens zal zijn, moet die geheel ondergeordend zijn aan de innerlijke en wel dermate dat hij niet uit zichzelf maar vanuit de innerlijke handelt.

Dat met het beest het uiterlijk goede wordt aangeduid en in de tegengestelde zin het uiterlijk boze, komt omdat er aan beesten niet zo'n innerlijk is gegeven als aan de mens; het innerlijke dat zij hebben, is ondergedompeld in het uiterlijke en uitwendige en wel dermate dat het daarmee één is en tegelijk naar beneden of naar de aarde gericht is, zonder enige verheffing naar innerlijke dingen.

Het worden boosheden van de begeerten genoemd, omdat alle boosheden van de begeerten zijn, omdat begeerten van de liefden zijn.

De innerlijke boosheden worden daardoor van de uiterlijke onderscheiden, dat de innerlijke boosheden, die zijn van de gedachte en de wil en de uiterlijke boosheden die zijn van de daad of de handeling.

Dat er innerlijke boosheden kunnen zijn en geen uiterlijke, blijkt hieruit dat de mens boos kan zijn en toch in de uiterlijke vorm zoals een rechtschapen mens verschijnt, ja zelfs zoals iemand met geloof en geweten; sommigen weten zich ook als engelen voor te doen, terwijl zij toch innerlijk duivels zijn; in zo'n grote mate kan de innerlijke vorm die van de geest is, afwijken van de uiterlijk vorm die van het lichaam is.

7425. Al het stof des lands werd luis in het ganse land van Egypte; dat dit betekent dat die zaken vanuit het verdoemde waren, staat vast uit de betekenis van het stof des lands, namelijk het verdoemde, nr. 7418; uit de betekenis van de luizen, dus boosheden, nr. 7419; en uit de betekenis van het land van Egypte, te weten het natuurlijk gemoed, nr. 7420.

7426. En aldus deden de magiërs met hun bezweringen om luizen uit te brengen; dat dit het streven betekent om de Goddelijke orde te verdraaien en om eveneens iets eenders in deze dingen af te beelden, staat vast uit de betekenis van zij deden, namelijk het streven om iets eenders te doen, want er volgt dat zij het niet konden; uit de betekenis van de magiërs en van de bezweringen, namelijk de Goddelijke orde verdraaien en iets soortgelijks in de uiterlijke en uitwendige vorm afbeelden, nrs. 7296, 7297, 7337; en uit de betekenis van luizen uitbrengen, namelijk de boosheden voortbrengen die met de luizen worden aangeduid, nr. 7419.

7427. En zij konden niet; dat dit betekent dat het tevergeefs was, staat zonder ontvouwing vast.

7428. En de luis was in de mens en in het beest; dat dit de innerlijke en de uiterlijke boosheden betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 7424 is gezegd, waar eendere woorden staan.

7429. En de magiërs zeiden tot farao; dat dit de doorvatting betekent en de vergemeenschapping met degenen die in boosheden zijn, staat vast uit de betekenis van zeggen, namelijk doorvatten, nrs. 1791, 1815, 1819, 1822, 1898, 2080, 2619, 2862, 3509, 5743; dat het ook de vergemeenschapping is, nrs. 3060, 4131, 6228, 7291, 7381; uit de betekenis van de magiërs, namelijk zij die de Goddelijke orde verdraaien en iets eenders afbeelden in de uitwendige vorm, nr. 7426; en uit de uitbeelding van farao, namelijk degenen die in valsheden zijn en vandaaruit bestoken, nrs. 6651, 6679, 6683, 7107, 7110, 7126, 7142, 7317; hier zij die in boosheden zijn, omdat zij nu in de staat van het boze zijn, nadat de redenerende valsheden zijn weggenomen, zoals blijkt uit het voorafgaande.

7430. De vinger Gods is dit; dat dit betekent dat de macht uit het Goddelijke was, staat vast uit de betekenis van de vinger Gods, namelijk de macht uit het Goddelijke; dat de vinger de macht is, komt omdat de vinger van de handen is en met de hand wordt de macht aangeduid, nrs. 878, 4931-4937, 6344, 6424, 6948.

Dat de vinger de macht is, staat ook vast uit deze plaatsen: *‘Wanneer ik de hemelen aanschouw, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt’*, (Psalm 8:4).

Bij Lukas: *‘Jezus sprak: Indien Ik door de vinger Gods de demonen uitwerp, zo is dan het koninkrijk Gods tot u gekomen’*, (Lukas 11:20).

Dat Jezus *‘een dove, die moeilijk sprak, van het volk afzonderlijk nam en Zijn vinger in diens oren stak en gespuugd hebbende, diens tong aanraakte’*, (Markus 7:32,33), was ook een uitbeelding van de Goddelijke macht.

Dat de vinger de macht uitbeeldt, blijkt eveneens uit de rituelen van de Kerk bij de Joden, namelijk dat er bloed op de duim gedaan zou worden en dat de priester bloed met de vinger zou sprenkelen, waarover bij Mozes: *‘Gij zult de ram slachten en van het bloed geven op de duim van de rechterhand van Aharon en van zijn zonen en op de grote teen van zijn rechtervoet’*, (Exodus 29:20).

‘De priester zal van het bloed van het schuldoffer nemen en de priester zal geven op het lapje van het rechteroor van degenen die van melaatsheid moet worden gereinigd en op de duim van zijn rechterhand en op de grote teen van zijn rechtervoet.

Daarna zal de priester indopen zijn rechtervinger in de olie die op zijn linkerhandpalm is en van de olie op zijn vinger zevenmaal sprengen voor Jehovah; van het overige van de olie die op zijn handpalm is, zal de priester geven op het lapje van het rechteroor van degene die moet worden gereinigd en op de duim van zijn rechterhand en op de grote teen van zijn rechtervoet’, (Leviticus 14:14,16,17).

‘Gij zult nemen van het bloed van de vars en geven op de hoornen van het altaar met uw vinger’, (Exodus 29:12); zie ook (Leviticus 4:6; 9:9).

Dat al die dingen verborgenheden van de hemel en heilige dingen hebben aangeduid, staat hieruit vast dat het Woord uit het Goddelijke is en dat het geïnspireerd is ten aanzien van ieder haaltje, (Lukas 16:17); dus ook deze dingen.

Dat de duim en de vinger de macht van het goede door het ware is, blijkt daar uit de innerlijke zin.

Ook wordt de macht met de vinger aangeduid bij David: *‘Gezegend zij Jehovah, die mijn handen de strijd leert en mijn vingers de oorlog’*, (Psalm 144:21); en bij Jesaja: *‘Hij zal niet omschouwen tot de altaren, het werk van zijn handen en wat zijn vingers gemaakt hebben’*, (Jesaja 17:8); de altaren voor de eredienst in het algemeen, nr. 4541; het werk van de handen en wat de vingers gemaakt hebben, voor zulke dingen die uit het eigene zijn, dus die hun uit eigen macht zijn.

7431. En hij hoorde niet naar hen, dat dit de ongehoorzaamheid betekent, zie de nrs. 7224, 7275, 7301, 7339.

7432. Gelijk als Jehovah sprak; dat dit betekent volgens de voorzegging, zie eveneens eerder in de nrs. 7302, 7340, 7414.

7433. vers 16-20.

En Jehovah sprak tot Mozes: Sta op des morgens in de vroegte en stel u voor farao; zie, hij gaat uit tot de wateren; en zeg tot hem: Aldus zegt Jehovah: Zend Mijn volk en laten zij Mij dienen.

Omdat indien gij geenszins Mijn volk heenzendt, zie, Ik zend in u en in uw knechten en in uw volk en in uw huizen vliegend ongedierte; en de huizen van de Egyptenaren zullen vervuld worden met het vliegend ongedierte en ook het land waarop zij zijn. En Ik zal onderscheiden te dien dage het land Gosen, waarop Mijn volk staat, opdat daar niet het vliegend ongedierte, deswege opdat gij weet dat Ik Jehovah ben in het midden des lands.

En Ik zal een verlossing zetten tussen Mijn volk en tussen uw volk; tegen morgen zal dit teken zijn.

En Jehovah deed aldus en het zware vliegend ongedierte kwam ten huize van farao en ten huize van zijn knechten en in het gehele land van Egypte; het land werd verdorven van voor het vliegend ongedierte.

En Jehovah sprak tot Mozes, betekent opnieuw onderricht; sta op des morgens in de vroegte, betekent de verheffing tot een nog groter teken van macht; en stel u voor farao, betekent de verschijning van het Goddelijke aan hen die in boosheden zijn; zie, hij gaat uit tot de wateren, betekent dat zij vanuit die boosheden opnieuw het valse denken; en zeg tot hem: Aldus zegt Jehovah, betekent het bevel; zend Mijn volk, opdat zij Mij dienen, betekent dat zij hen zouden verlaten die van de geestelijke Kerk zijn, opdat die hun God in het vrije vereren; omdat indien gij geenszins Mijn volk heenzendt, betekent indien zij hen niet zouden verlaten; zie, Ik zend in u en in uw knechten en in uw volk en in uw huizen vliegend ongedierte, betekent dat zij het boze moedwillig valse in alle en de afzonderlijke dingen zouden hebben; en de huizen van de Egyptenaren zullen vervuld worden met het vliegens ongedierte en ook het land waarop zij zijn, betekent dat het valse van de boze wil alles van het natuurlijk gemoed in beslag zal nemen; en Ik zal onderscheiden te dien dage het land Gosen, waarop Mijn volk staat, opdat daar niet zal zijn het vliegende ongedierte, betekent dat zij door de valsheden van de kwaadwilligheid niet degenen die van de geestelijke Kerk zijn, zullen kunnen aanvallen, hoewel zij dicht bij hen zullen zijn; deswege opdat gij weet dat Ik Jehovah ben in het midden van het land, betekent de gewaarwording vandaar dat de Heer alleen de God van de Kerk is; en Ik zal een verlossing zetten tussen Mijn volk en tussen uw volk, betekent de bevrijding van degenen die van de geestelijke Kerk zijn, van hen die in de nabijgelegen hellen zijn; tegen morgen zal dit teken zijn, betekent de openbaring van de Goddelijke macht vandaar voor altijd; en Jehovah deed aldus, betekent zoals het is gezegd, zo is het ook gebeurd; en het zware vliegend ongedierte kwam ten huize van farao en ten huize van zijn knechten en in het gehele land van Egypte, betekent dat de kwaadwillige valsheden overal vandaan bij hen losbraken; en het land werd verdorven van voor het vliegend ongedierte, betekent dat het natuurlijk gemoed ten aanzien van het ware werd verdorven.

7434. En Jehovah sprak tot Mozes; dat dit opnieuw onderricht betekent, staat vast uit de betekenis van zeggen, wanneer het door Jehovah tot Mozes plaatsvindt, dus het onderricht, nrs. 7186, 7226, 7267, 7304, 7380, 7415; hier opnieuw een onderricht, omdat er gezegd werd wat opnieuw zou worden gedaan.

7435. Sta op des morgens in de vroegte; dat dit de verheffing betekent tot een nog groter teken van macht, staat vast uit de betekenis van des morgens opstaan, namelijk de verheffing; dat opstaan verheffen is, zie de nrs. 2401, 2785, 2912, 2927, 3171, 4103; en eveneens dat des morgens de verheffing is, nr. 7306; eigenlijk wordt met 's morgens opstaan de staat van verlichting aangeduid, nrs. 3458, 3723; maar omdat de verlichting, die plaatsvindt van het Goddelijke door de invloeiing van het goede en ware, niet bestaat bij de boze mens, die wordt uitgebeeld door farao en de Egyptenaren, maar een verheffing tot oplettendheid, wordt daarom met opstaan in de vroegte, hier een zodanige verheffing aangeduid; dat het is tot een

nog groter teken van macht, blijkt uit wat hierna volgt, waar over een nog ander teken wordt gehandeld.

7436. En stel u voor farao; dat dit de verschijning van het Goddelijke betekent aan hen die in boosheden zijn, staat vast uit de betekenis van zich stellen voor iemand, namelijk de tegenwoordigheid, hier de verschijning van het Goddelijke, omdat Mozes zich zou stellen, die het Ware uit het Goddelijke is, waardoor het Goddelijke verschijnt; en de uitbeelding van farao, dus zij die in valsheden zijn, hier zij die in het kwaad zijn, zoals eerder in nr. 7429.

7437. Zie, hij gaat uit tot de wateren; dat dit betekent dat zij vanuit boosheden opnieuw valsheden denken, staat vast uit de betekenis van uitgaan, namelijk het denken vanuit boosheden aan valsheden; want van hen die in het kwade zijn, wordt wanneer zij van daaruit aan valsheden denken, gezegd dat zij uitgaan; het boze immers is, omdat het van de wil is, het binnenste, erbuiten is het valse, omdat het valse van het verstand is, dus van het denken; dit wordt met uitgaan in de geestelijke zin aangeduid en eveneens de boze handeling vanuit een boze wil, zoals bij, (Markus 7:20-23); en uit de betekenis van de wateren, dus de waarheden en in de tegengestelde zin valsheden, nrs. 739, 790, 2702, 3058, 3424, 4676, 5668; en dat de wateren van de rivier van Egypte, waarnaar farao uitging, valsheden zijn, nr. 7307.

Wat betreft het denken vanuit valsheden aangaat, moet men weten, dat degenen die in boosheden zijn, niet anders kunnen dan daaruit aan valsheden denken, want de boosheden zijn van de wil en vandaar van hun liefde en de valsheden zijn van het denken en vandaar van hun geloof; dat wat de mens immers wil, heeft hij lief en dat wat hij liefheeft, bevestigt en verdedigt hij en boosheden kunnen alleen door valsheden bevestigt en verdedigd worden; vandaar worden in het Woord, waar het kwaad met een stad wordt vergeleken, de valsheden met de vestingwallen rondom de stad vergeleken.

Dat zij die in boosheden zijn aan valsheden denken waardoor zij de boosheden verdedigen, komt omdat de boosheden de verkwikkingen zelf van hun leven zijn; waarom zij, wanneer zij van anderen gaan begrijpen dat het boosheden zijn, opdat die boosheden niet als zodanig verschijnen, valsheden uitdenken, waardoor zij maken dat de boosheden niet voor boosheden worden gehouden; indien de boosheden echter niet durven te verschijnen door het valse heen, dan worden zij innerlijk verborgen en openbaren zich alleen dan wanneer de vrees voor de wet of eveneens de vrees voor het verlies voor de goede naam ter wille van het gewin, of ter wille van hen nastreven naar ereposten, ophoudt; dan breken de boosheden òf door kunstgrepen, òf door vijandigheden los.

Hieruit kan vaststaan, dat degenen die in boosheden zijn, niet anders kunnen dan vanuit het boze aan valsheden denken.

Zo is het eveneens gesteld met hen die in de staat van het goede zijn, dus dat zij ook niet anders kunnen dan vanuit het goede aan de waarheden denken; het goede en het ware zijn immers verbonden, zoals ook het boze en het valse en wel dermate dat iemand die weet dat de ander in het goede is, kan weten dat hij eveneens in het ware van zijn goede is; en dat degene die in het boze is in het valse van zijn boze is; en dat hij voor zoveel in het valse is als hij over de gave van redeneren en verdraaien beschikt en als hij dan in de vrees is voor het verlies van zijn goede naam ter wille van gewin en eerbewijzen en als hij in het vrije wil zijn om het boze te doen; zulke mensen, en dat is wonderlijk, overreden zich, nadat zij een tijdlang de boosheden door valsheden hebben verdedigd, daarna dat de boosheden goede dingen zijn en dat de valsheden waar zijn.

7438. En zeg tot hem: Aldus zegt Jehovah; dat dit het bevel betekent, zie de nrs. 7036, 7310.

7439. Zend Mijn volk, opdat zij Mij dienen; dat dit betekent dat zij hen zouden verlaten die van de geestelijke Kerk zijn, opdat die hun God in het vrije vereren, staat vast uit de betekenis van zenden of heenzenden, dus verlaten; uit de uitbeelding van de zonen Israëls, die hier Mijn volk zijn, namelijk zij die van de geestelijke Kerk zijn, nrs. 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223; en uit de betekenis van Jehovah dienen, dus vereren; dat zij zouden vereren in het vrije, blijkt uit wat volgt in vers 21 tot 23 en verder hieruit dat elke eredienst die waarlijk eredienst is, in het vrije moet zijn.

Dat de zonen Israëls het volk van Jehovah wordt genoemd, was niet omdat zij beter zouden zijn dan de andere natiën, maar omdat zij het volk van Jehovah zouden uitbeelden, dat wil zeggen, degenen die uit het geestelijk rijk van de Heer zijn.

Dat zij niet beter waren dan de andere natiën, blijkt uit hun leven in de woestijn, namelijk dat zij in het geheel niet hebben geloofd in Jehovah, maar dat zij in hun hart hebben geloofd in de goden van de Egyptenaren, zoals vaststaat uit het gouden kalf dat zij voor zich maakten en dat zij hun goden noemden die hen uit het land van Egypte hadden uitgeleid, (Exodus 32:8).

Het blijkt ook uit hun leven daarna in het land Kanaän, waarover in de historische teksten van het Woord; en verder eveneens uit de profetische teksten die over hen zijn gezegd.

Vandaar komt het ook, dat weinigen van hen in de hemel zijn, want zij ontvingen in het andere leven een lot volgens hun leven op aarde.

Geloof u dus niet dat zij boven anderen tot de hemel waren uitverkoren; degenen die geloven dat zij boven anderen tot de hemel waren uitverkoren, geloven niet dat eenieder zijn leven wacht; ook geloven zij niet, dat de mens gedurende zijn gehele leven in de wereld tot de hemel moet worden voorbereid en dat dit plaatsvindt uit de barmhartigheid van de Heer en dat men niet in de hemel wordt toegelaten enkel uit barmhartigheid, onverschillig hoe men in de wereld heeft geleefd.

Zo'n mening over de hemel en over de barmhartigheid van de Heer wordt aangebracht door de leer van het geloof-alleen en over de zaliging daardoor zonder de goede werken; want dezen bekommeren zich niet om het leven; vandaar geloven zij ook, dat boosheden kunnen worden afgewist zoals vuil door water; en dat de mens zo in één ogenblik kan worden overgebracht in het leven van het goede en dus worden toegelaten in de hemel, niet wetende dat de boze mens, indien hun het leven van het boze zou worden afgenomen, in het geheel niets van leven zouden hebben; en verder dat zij die in een leven van het boze zijn, indien zij in de hemel werden toegelaten, de hel in zich zouden voelen en wel des te zwaarder naarmate zij innerlijker in de hemel werden toegelaten.

Hieruit kan nu vaststaan dat de Israëlieten en de Joden in het geheel niet uitverkoren waren, maar alleen aangenomen om de dingen uit te beelden die van de hemel zijn; en dat dit in het land Kanaän heeft moeten plaatsvinden, omdat de Kerk van de Heer daar vanaf de oudste tijden was geweest en vandaar alle plaatsen daar uitbeeldend waren geworden voor het hemelse en het Goddelijke; zo kon dus eveneens het Woord worden geschreven, waarin de namen zulke dingen zouden aanduiden die van de Heer zijn en van Zijn rijk.

7440. Omdat indien gij geenszins Mijn volk heenzendt; dat dit betekent indien zij hen niet zouden verlaten, staat vast uit de betekenis van heenzenden, dus verlaten; en uit de betekenis van het volk van Jehovah, namelijk degenen die van de geestelijke Kerk van de Heer zijn, nr. 7439.

7441. Zie, Ik zend in u en in uw knechten en in uw volk en in uw huizen, vliegend ongedierte; dat dit betekent dat zij het valse van de kwaadwilligheid in alle en de afzonderlijke dingen zouden hebben, staat vast uit de betekenis van farao, van zijn knechten en van zijn volk, dus alle en de afzonderlijke dingen die van het natuurlijk gemoed zijn, nr. 7396; wanneer daaraan ook worden toegevoegd, in de huizen, wordt aangeduid dat het ook is

in de innerlijke dingen van dat gemoed, nr. 7407; en uit de betekenis van het vliegend ongedierte, dus de valsheden van dat boze, dat door het wonderteken dat voorafgaat, is aangeduid, dus de valsheden van de kwaadwilligheid; welke valsheden het zijn en van welk geslacht, die hier met het vliegend ongedierte worden aangeduid, blijkt duidelijk uit het kwaad waaruit zij zijn; dat die boosheden het kwaad was dat in de uitersten van het gemoed zetelt, dus die in het zinlijke zijn, zie nr. 7419; de valsheden die daaruit zijn, zijn van hetzelfde geslacht; deze valsheden worden eveneens met de vliegen van Egypte aangeduid bij Jesaja: *‘Het zal te dien dage geschieden, Jehovah zal de vlieg toesissen die aan het uiteinde van de rivieren van Egypte is en de bij, die in het land van Assur is, welke zullen komen en zij allen zullen rusten in de rivieren van de verlatingen en in de kloven van de rotsen’*, (Jesaja 7:18,19); de vlieg aan het uiteinde van de rivieren van Egypte, zijn de valsheden die in de uitersten van het natuurlijk gemoed zijn, dus die in het zinlijke zijn, het lichaam het dichtst nabij; deze zaken worden met zo’n insect vergeleken, omdat die dingen zich niet anders gedragen dan zoals insecten die in de lucht vliegen en het innerlijk verduisteren en dit eveneens schade toebrengen; de dingen die daar zijn, zijn immers voor het merendeel ingebeeld en begoochelingen en de redeneringen daaruit zijn zoals dingen die op lucht zijn gebaseerd.

Het vliegend ongedierte van dit geslacht wordt alleen vermeld bij David, (Psalm 78:45; 105:31), waar eveneens van Egypte sprake is.

Men moet weten, dat alles wat vliegt in het Woord verstandelijke dingen betekenen en vandaar waarheden en in de tegengestelde zin valsheden, nrs. 40, 745, 776, 778, 866, 988, 3219, 5149; maar het vliegende van de laagste soort, dat de insecten zijn, betekenen waarheden en in de tegengestelde zin valsheden die onedeler en duisterder zijn, zoals die dingen die aan het zinlijke eigen zijn, want indien die niet door innerlijk licht worden verlicht, zijn zij geheel en al in het donkere en duistere; zij zijn immers het lichaam het dichtst nabij en vandaar dicht bij aardse zaken, waar de hemelse dingen hun grens vinden en in dikke duisternis worden ondergedompeld.

7442. En de huizen van de Egyptenaren zullen vervuld worden met het vliegend ongedierte en ook het land waarop zij zijn; dat dit betekent dat de valsheden van de kwaadwilligheid alles van het natuurlijk gemoed in beslag zullen nemen, staat vast uit de betekenis van vervullen, namelijk in beslag nemen; uit de betekenis van het huis van de Egyptenaren, te weten de innerlijke dingen van het natuurlijk gemoed, nr. 7407; uit de betekenis van het vliegend ongedierte, dus de valsheden vanuit kwaadwilligheid, nr. 7441; en uit de betekenis van het land van Egypte, dus het natuurlijk gemoed in het algemeen, nrs. 5276, 5278, 5280, 5288, 5301.

Hoe het hiermee is gesteld dat ook de innerlijke dingen van het natuurlijk gemoed door de valsheden van het kwaad, die in de uitersten van dat gemoed zijn, in beslag zullen worden genomen, moet in het kort worden gezegd: datgene wat van de Heer door de hemel bij de mens invloeit, vloeit in het innerlijk van hem binnen en zij gaan voort tot aan uitersten of laatsten en daar vertonen zij zich voelbaar aan de mens; en dus vloeien zij tot aan het zinlijke en dan verder in de dingen die van het lichaam zijn; indien het zinlijke is gevuld met fantasieën vanuit begoochelingen en schijnbaarheden en te meer vanuit valsheden, dan worden de waarheden die invloeien, daar in zulke dingen verkeerd, aangezien zij daar worden opgenomen volgens de aangebrachte vorm, nr. 7343; voor zoveel ook als het ware in het valse wordt verdraaid, worden de innerlijke dingen, waardoor de doorgang plaatsvindt, gesloten en tenslotte is er verder geen opening meer over dan alleen om datgene te laten doervloeien wat slechts het vermogen kan geven van redeneren en daardoor de boosheden door valsheden te bevestigen.

Omdat het zo bij de mens is gesteld, is het nodig als hij wordt wederverwekt, dat het natuurlijke van hem tot aan het zinlijke toe wordt wederverwekt; want indien dat niet plaatsvindt, is er geen opneming van het goede en het ware, aangezien zoals eerder gezegd, het invloeiende ware daar wordt verdraaid en dan de innerlijke dingen worden gesloten; daarom, wanneer de uiterlijke dingen zijn wederverwekt, de gehele mens is wederverwekt. Dit werd aangeduid door de woorden van de Heer tot Petrus toen Hij diens voeten waste, bij Johannes: *'Simon Petrus sprak: Heer, was niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd. Jezus sprak tot hem: Die gewassen is heeft niet van node dan dat hij ten aanzien van de voeten gewassen zal worden en hij is geheel rein'*, (Johannes 13:9,10); met de voeten wordt het natuurlijke aangeduid, nrs. 2162, 3761, 3986, 4280, 4938-4952; met wassen wordt zuiveren aangeduid, nrs. 3147, 5954; met de handen worden de innerlijke dingen van het natuurlijke aangeduid en met het hoofd de geestelijke dingen; daaruit blijkt, wat daaronder wordt verstaan dat hij die gewassen is, het niet nodig heeft dat hij ten aanzien van de voeten gewassen zal worden en geheel rein is; dus, dat de mens dan is wederverwekt, wanneer hij ook is wederverwekt ten aanzien van de uiterlijke dingen, die van het natuurlijke zijn; wanneer dus de mens ook ten aanzien van het natuurlijke is wederverwekt, dan is alles daar ondergeordend aan het innerlijke en wanneer de innerlijke dingen daar invloeiën, dan vloeien zij in als in hun algemene dingen, waardoor zij zich voelbaar aan de mens vertonen; wanneer het zo bij de mens is, dan wordt door hem de aandoening gevoeld van het ware dat van het geloof is en de aandoening van het goede dat van de naastenliefde is. Maar het zinlijke zelf, dat het laatste van het natuurlijke is, kan lastig worden wederverwekt; de oorzaak hiervan is dat het geheel en al is opgevuld met stoffelijke ideeën uit aardse, lichamelijke en wereldlijke dingen; daarom wordt de mens die wordt wederverwekt, vooral heden ten dage, niet wederverwekt ten aanzien van het zinlijke, maar ten aanzien van het natuurlijke dat het dichtst boven het zinlijke is, waartoe hij wordt verheven door de Heer wanneer hij over de ware en de goede dingen van het geloof denkt; het is het vermogen van de verheffing uit het zinlijke, waarmee de mens wordt begiftigd wanneer hij door de Heer wordt wederverwekt; ten aanzien van het zinlijke, hoedanig het is en over de verheffing van het denken erboven, zie de nrs. 5084, 5089, 5094, 5125, 5128, 5767, 6183, 6201, 6310, 6311, 6313, 6314, 6316, 6318, 6564, 6598, 6612, 6614, 6622, 6624, 6844, 6845, 6948, 6949.

7443. En Ik zal onderscheiden te dien dage het land Gosen, waarop Mijn volk staat, opdat daar niet zal zijn het vliegend ongedierte; dat dit betekent dat zij door de valsheden vanuit de kwade wil niet degenen die van de geestelijke Kerk zijn, zullen kunnen bestoken, hoewel zij dicht bij hen zijn, staat vast uit de betekenis van onderscheiden, namelijk afscheiden, zodat er geen vergemeenschatting is; uit de betekenis van de dag, dus de staat, waarover de nrs. 23, 487, 488, 493, 893, 2788, 3462, 3785, 4850; vandaar is te dien dage onderscheiden, afscheiden in die staat; uit de betekenis van het land Gosen, namelijk het midden of het binnenste in het natuurlijke, nrs. 5910, 6028, 6031, 6068; en omdat de zonen Israëls in Gosen waren, dus ook de Kerk, nr. 6649; uit de uitbeelding van de zonen Israëls, die hier het volk van Jehovah zijn, namelijk degenen die van de geestelijke Kerk zijn, nr. 7439; en uit de betekenis van het vliegend ongedierte, dus het valse van het kwaadwillige, nr. 7441; opdat daar niet zij het vliegend ongedierte, wil dus zeggen, dat zij niet zullen kunnen invloeiën en dus niet bestoken met valsheden.

Dat zij door die valsheden niet konden bestoken, komt omdat die valsheden de valsheden vanuit het boze in de uitersten van het natuurlijk gemoed of in het zinlijke zijn en van dit zinlijke, dus van de valsheden daar, degenen die in het goede en het ware zijn, verheven kunnen worden, volgens datgene wat gezegd is in nr. 7442; en wanneer zij worden verheven, dan worden zij eveneens afgescheiden van hen die in valsheden daar zijn.

7444. Daarom omdat gij weet dat Ik Jehovah ben in het midden van het land; dat dit de gewaarwording betekent dat de Heer alleen de God van de Kerk is, staat vast uit de betekenis van weten, namelijk gewaarworden; en uit de betekenis van het midden van het land, namelijk waar het ware en het goede is voor hen die van de Kerk van de Heer zijn; het binnenste is waar het ware vanuit het goede is, nrs. 3436, 6068, 6084, 6103; dus wordt met het midden van het land de Kerk aangeduid, iets eenders als met het land Gosen, waarover eerder in nr. 7443; met 'Ik Jehovah', wordt aangeduid dat Hij alleen is Ik Ben, dus dat Hij alleen God is.

Dat Jehovah in het Woord de Heer is, zie de nrs. 1343, 1736, 2921, 3023, 3035, 5663, 6303, 6905, 6945, 6956; daaruit blijkt, dat opdat gij weet dat Ik Jehovah ben in het midden van het land, de waarneming betekent dat de Heer alleen de God van de Kerk is.

7445. En Ik zal een verlossing zetten tussen Mijn volk en tussen uw volk; dat dit de bevrijding betekent van hen die van de geestelijke Kerk zijn, van degenen die in de hellen en nabij zijn, staat vast uit de betekenis van de verlossing, namelijk de uitleiding uit de hel, nr. 7205; en in het bijzonder van hen die uit de verwoesting worden bevrijd, nr. 2959; uit de uitbeelding van de zonen Israëls, die hier Mijn volk zijn, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn, nr. 7439; en uit de uitbeelding van de Egyptenaren, die hier uw volk zijn, namelijk zij die in de hellen en nabij zijn en bestoken, nr. 7090; daaruit blijkt dat met Ik zal een verlossing zetten tussen Mijn volk en tussen uw volk, de bevrijding wordt aangeduid van hen die van de geestelijke Kerk zijn, van hen die in de hellen zijn.

7446. Tegen morgen zal dit teken zijn; dat dit de openbaring van de Goddelijke macht vandaar voor altijd betekent, staat vast uit de betekenis van morgen, namelijk voor altijd, nr. 3998; en uit de betekenis van het teken, dus de bevestiging van de waarheid en dus de erkenning, nr. 6870; dus de openbaring van de Goddelijke macht; want door tekenen werd in oude tijden de waarheid geopenbaard en tegelijk werd de Goddelijke macht geopenbaard.

7747. En Jehovah deed aldus; dat dit betekent zoals het is gezegd, staat zonder ontvouwing vast.

7448. En het zware vliëgend ongedierte kwam ten huize van farao en ten huize van zijn knechten en in het gehele land van Egypte; dat dit betekent dat de valsheden vanuit een boze wil overal vandaan bij hen losbarstten, staat vast uit de betekenis van het vliëgend ongedierte, namelijk de valsheden vanuit de boze wil, nr. 7441; en uit de betekenis van het huis van farao, van het huis van zijn knechten en van het gehele land, namelijk alle en de afzonderlijke dingen in het natuurlijke, nrs. 7396, 7441, 7442, hier uit alle en de afzonderlijke dingen, of overal vandaan, omdat wordt aangeduid dat die valsheden losbraken.

Dat het vliëgend ongedierte tot het huis kwam, betekent het meest nabij liggend dat de valsheden binnenkwamen waar de boosheden zijn en dat zij zich verbonden met de boosheden, maar wanneer de valsheden verbonden zijn met de boosheden, dan breken de boosheden door de valsheden los; vandaar komt het, dat met vliëgend ongedierte kwam ten huize van farao en ten huize van zijn knechten en in het gehele land van Egypte, wordt aangeduid dat de valsheden vanuit de boze wil losbraken en wel overal vandaan.

7449. En het land werd verdorven van voor het vliëgend ongedierte; dat dit betekent dat het natuurlijk gemoed ten aanzien van al het ware werd bedorven, staat vast uit de betekenis van verdorven worden of bedorven worden; uit de betekenis van het land van Egypte, dus het natuurlijk gemoed, nrs. 5276, 5278, 5280, 5288, 5301; en uit de betekenis van het vliëgend ongedierte, dus het valse vanuit de wil van het boze, nr. 7441; er wordt gezegd dat het

bedorven werd ten aanzien van al het ware, aangezien het ware door het valse vanuit het boze gehele en al wordt bedorven.

7450. vers 21-28.

En farao riep Mozes en Aharon en sprak: Gaat, slachtoffert aan uw God in het land.

En Mozes sprak: Het is niet raadzaam aldus te doen, omdat wij de gruwel der Egyptenaren zouden slachtofferen aan Jehovah, onze God; zie, wij zouden de gruwel van de Egyptenaren slachtofferen voor hun ogen; zullen zij ons niet stenigen?

De weg van drie dagen zullen wij gaan in de woestijn en wij zullen slachtofferen aan Jehovah, onze God, gelijk als Hij tot ons gezegd heeft.

En farao sprak: Ik zal u heenwenden en gijlieden zult slachtofferen aan Jehovah, uw God, in de woestijn; alleen zult gij door ver te maken u niet ver maken om te gaan; smeekt voor mij.

En Mozes sprak: Zie, ik schrijd heen van met u en ik zal smeken tot Jehovah en Hij verwijderde het vliegend ongedierte van farao, van zijn knechten en van zijn volk, morgen; alleen dat farao niet voortga met te spotten, in zoverre dat hij het volk niet heenzendt om te slachtofferen aan Jehovah.

En Mozes schreed heen van met farao en smeekte tot Jehovah.

En Jehovah deed volgens het woord van Mozes en Hij verwijderde het vliegend ongedierte van farao, van zijn knechten en van zijn volk; niet één bleef over.

En farao verzwaarde zijn hart ook ditmaal en hij zond het volk niet heen.

En farao riep Mozes en Aharon, betekent de tegenwoordigheid van de Goddelijke Wet; en sprak: Gaat, slachtoffert aan uw God in het land, betekent dat zij hen niet zouden verhinderen hun God te vereren, maar in de nabijheid bij hen; en Mozes sprak, betekent het antwoord; het is niet raadzaam aldus te doen, omdat wij de gruwel van de Egyptenaren zouden slachtofferen aan Jehovah, onze God, betekent dat het helse lelijke en vuile zou invloeien; zie, wij zouden de gruwel van de Egyptenaren slachtofferen voor hun ogen, betekent indien het zou plaatsvinden in hun tegenwoordigheid, de Goddelijke eredienst daardoor zou worden belaagd; zullen zij ons niet stenigen, betekent dat zij zo de waarheden van het geloof, die van de eredienst zijn, zouden uitblussen; de weg van drie dagen zullen wij gaan in de woestijn, betekent dat zij zich geheel en al zouden verwijderen om in het vrije te zijn; en wij zullen slachtofferen aan Jehovah, onze God, betekent dat er zo eredienst zou zijn; gelijk als Hij tot ons gezegd heeft, betekent zoals Hij had geboden; en farao sprak: Ik zal u heenwenden en gijlieden zult slachtofferen aan Jehovah, uw God, in de woestijn, betekent dat zij hen zouden verlaten en niet belagen, opdat zij hun God in het vrije vereren; alleen zult gij niet te ver weggaan, betekent hoewel zij in de nabijheid zijn; smeekt voor mij, betekent opdat zij tussenkomst verlenen; en Mozes sprak: Zie, ik schrijd heen van u, betekent de verwijdering van de verschijning van het Goddelijk Ware bij hen; en ik zal smeken tot Jehovah, betekent de tussenkomst; en Hij verwijderde het vliegend ongedierte van farao, van zijn knechten en van zijn volk, betekent dat er een einde zal zijn aan die staat ten aanzien van de valsheden vanuit de boze wil; morgen betekent voor altijd; alleen dat farao niet voortga met te spotten, in zoverre dat hij het volk niet heenzendt om te slachtofferen aan Jehovah, betekent als hij maar niet door leugen bedriegt en hen niet laat gaan om in het vrije hun God te vereren; en Mozes schreed heen van met farao, betekent de verwijdering van de verschijning van het Goddelijk Ware bij hen die in valsheden vanuit een boze wil zijn; en smeekte tot Jehovah, betekent de tussenkomst; en Jehovah deed volgens het woord van Mozes, betekent dat het zo plaatsvond volgens het woord van de Heer; en Hij verwijderde het vliegend ongedierte van farao, van zijn knechten en van zijn volk, betekent het einde van deze staat van het valse; niet één bleef over, betekent de volledige verwijdering; en farao verzwaarde zijn hart ook ditmaal,

betekent opnieuw de halsstarrigheid; en hij zond het volk niet heen, betekent dat zij hen die van de geestelijke Kerk zijn, niet verlieten.

7451. En farao riep Mozes en Aharon; dat dit de tegenwoordigheid van de Goddelijke Wet betekent, staat vast uit de betekenis van roepen, namelijk de tegenwoordigheid, nrs. 6177, 7390; en uit de uitbeelding van Mozes en Aharon, namelijk de Goddelijke Wet: Mozes de innerlijke Wet en Aharon de uiterlijke Wet, nrs. 7381, 7390.

7452. En hij sprak: Gaat, slachtoffert aan uw God in het land; dat dit betekent dat zij hen niet zouden verhinderen hun God te vereren, maar in de nabijheid bij hen, staat vast uit de betekenis van hij sprak: Gaat, dus dat zij niet zouden verhinderen; uit de betekenis van slachtofferen, namelijk vereren, nr. 7393; en uit de betekenis van in het land, namelijk in het land van Egypte, dus in de nabijheid; dat in het land is in de nabijheid, blijkt uit het antwoord van Mozes: Dat het niet raadzaam was om dat te doen, omdat zij de gruwel van de Egyptenaren zouden slachtofferen voor hun ogen, maar dat zij de weg van drie dagen zouden gaan in de woestijn en aan Jehovah hun God zouden slachtofferen; en verder uit het antwoord van farao, dat zij niet te ver zouden weggaan, vers 21 tot 24; dus wordt onder het land daar in de innerlijke zin verstaan waar degenen zijn die in valsheden zijn en bestoken; over de nabijheid van hen, zie nr. 7090.

7453. En Mozes sprak; dat dit het antwoord betekent, zie eerder in de nrs. 7103, 7394.

7454. Het is niet raadzaam aldus te doen, omdat wij de gruwel van de Egyptenaren zouden slachtofferen aan Jehovah, onze God; dat dit betekent dat het helse lelijke en vuile zou invloeden, staat vast uit de betekenis van het is niet raadzaam om aldus te doen, dus dat dit niet zo kan plaatsvinden; uit de betekenis van de gruwel, namelijk het helse lelijke en vuile; en uit de betekenis van aan Jehovah God slachtofferen, dus hun God vereren, nr. 7452; vandaar wordt met de gruwel van de Egyptenaren aan Jehovah slachtofferen, aangeduid dat zij God zouden vereren met een eredienst die diegenen zouden verafschuwen die in valsheden zijn vanuit een hels gericht tegen die eredienst; dit helse zou die eredienst bestoken.

Hoe het hiermee is gesteld, blijkt ook uit de openbaringen in het andere leven; iedere geest en te meer ieder gezelschap, heeft rondom zich de sfeer van zijn geloof en van zijn leven; deze sfeer is geestelijk; daaraan wordt de geest onderkend en te meer het gezelschap, hoedanig dit is, want het wordt doorvat door hen die in de doorvatting zijn, soms op tamelijk grote afstand; en dit hoewel zij in het verborgene zijn en ook niet gemeenschap hebben door de gedachte of door de spraak.

Deze geestelijke sfeer kan worden vergeleken met de stoffelijke sfeer die het lichaam van de mens in de wereld omgeeft; die sfeer vloeit uit in golven en wordt door dieren met een scherpe reuk geroken; over de geestelijke sfeer die geesten omgeeft, zie de nrs. 1048, 1053, 1316, 1504, 1519, 2401, 2489, 4464, 5179, 6206.

Hieruit kan vaststaan dat boze geesten, indien zij dicht nabij aanwezig waren waar degenen zijn die in de Goddelijke eredienst zijn, hen door hun sfeer zouden bestoken, want dan zouden zij die in de Goddelijke eredienst zijn, het lelijke en gruwelijke doorvatten; zo kan men dus weten, hoe het moet worden verstaan dat het helse lelijke en vuile zou invloeden indien zij God in de nabijheid zouden vereren.

Over de dingen die gezegd zijn ten aanzien van de geestelijke sfeer, of de sfeer van het geloof en van het leven, die van iedere geest en des te meer die van het gezelschap van geesten uitwasemt, kan ook vaststaan dat volstrekt niets verborgen is, maar dat alles wat de mens in

de wereld gedacht, gesproken en gedaan heeft, volledig openligt, want het zijn deze dingen die zo'n sfeer samenstellen.

Die sfeer golft ook uit aan de geest van de mens, wanneer hij in het lichaam is in de wereld; daaruit wordt eveneens gekend hoedanig hij is.

Geloof dus niet dat datgene wat de mens in het verborgene denkt en die hij in het verborgene doet, verborgen zijn; zij zijn in de hemel even openbaar als zaken die in het daglicht verschijnen, volgens de woorden van de Heer bij Lukas: *'Er is niets verborgen dat niet zal onthuld worden, of verheeld, dat niet zal gekend worden; daarom, al wat gij in de duisternis zal hebben gezegd, zal in het licht gehoord worden; en wat gij in het oor zult hebben gefluisterd in de binnenkamers, zal op de daken gepredikt worden'*, (Lukas 12:2,3).

7455. Zie, wij zouden de gruwel van de Egyptenaren slachtofferen voor hun ogen; dat dit betekent dat indien het in hun tegenwoordigheid zou plaatsvinden, de Goddelijke eredienst door zulke dingen zou worden belaagd, staat vast uit wat in nr. 7454 is ontvouwd.

7456. Zullen zij ons niet stenigen; dat dit betekent dat zij zo de waarheden van het geloof, die van de eredienst zijn, zouden uitblussen, staat vast uit de betekenis van stenigen, namelijk valsheden uitblussen en verdelgen, maar in de tegengestelde zin, wanneer de bozen dit doen, dus de waarheden die van het geloof zijn uitblussen en verdelgen; indien de helse lelijke en vuile dingen, nr. 7454, zouden invloeden bij hen die in het heilige van de eredienst zijn, dan zou het heilige van die eredienst worden uitgeblust; de oorzaak ervan is, dat de mens wanneer hij in het heilige van de eredienst is, van zulke dingen wordt afgehouden en zij die in het goede van het geloof en van het leven zijn, vanuit het zinlijke waar zulke dingen zijn, worden opgeheven; maar wanneer deze dingen invloeden, dan wordt het vuile opgewekt dat in het zinlijke is, waarvan de mens, wanneer hij in het heilige van de eredienst is, zoals gezegd, wordt afgehouden en waaruit zij die in het goede zijn, worden opgeheven; vandaar wordt het heilige van de eredienst uitgeblust.

Dit kan ook blijken uit ondervinding; wanneer immers iets vuils verschijnt en niet wordt verwijderd, wanneer de mens in de Goddelijke eredienst is, vergaat zolang de eredienst en wordt uitgeblust.

Dit wordt daaronder verstaan dat zij die in valsheden vanuit het boze zijn, als zij in de nabijheid waren, de waarheden van het geloof, die van de eredienst zijn, zouden uitblussen. Wat de betekenis van het stenigen betreft, moet men weten dat er twee doodstraffen bestonden bij de Israëlieten en de Joden, bij wie het uitbeeldende van de Kerk was ingesteld: de ene doodstraf was de steniging, de andere was de ophanging aan het hout; de steniging vond plaats, indien iemand de waarheden van de eredienst die bevolen waren, wilde vernietigen; en het ophangen vond plaats, indien iemand het goede van het leven wilde vernietigen.

Dat diegenen werden gestenigd die de waarheden van de eredienst wilden vernietigen, kwam omdat de steen het ware betekende en in de tegengestelde zin het valse, nrs. 643, 1298, 3720,

6426; en dat diegenen aan het hout werden opgehangen die het goede dat van het leven is, wilden vernietigen, kwam omdat het hout het goede betekende en in de tegengestelde zin het boze van de begeerten, nrs. 643, 2784, 2812, 3720.

Dat de straf van de steniging plaatsvond, indien iemand de waarheden die van de eredienst zijn, vernietigde, blijkt uit deze plaatsen; bij Ezechiël: *'Tenslotte zouden zij over u de gemeente doen opkomen en zullen u met steen stenigen en u met hun zwaarden doorsnijden'*, (Ezechiël 16:40); daar wordt gehandeld over het verdraaide Jeruzalem en over de vernietiging van het ware van het geloof door de valsheden; vandaar wordt er gezegd dat zij met steen zullen stenigen en eveneens dat zij met zwaarden zullen doorsnijden; het zwaard immers

betekent het ware dat strijdt en het valse vernietigt en in de tegenovergestelde zin het valse dat strijdt en het ware vernietigt, nrs. 2799, 4499, 6353, 7102; eender elders bij dezelfde: *‘Doe tegen haar de gemeente opkomen, opdat zij haar stenigen met steen, de gemeente en haar met hun zwaarden nederhouwen’*, (Ezechiël 23:47); daar wordt gehandeld over Jeruzalem en Samaria, waarmee de Kerk wordt aangeduid: met Jeruzalem de hemels-geestelijke Kerk en met Samaria de geestelijke Kerk; en in dat hoofdstuk wordt beschreven, hoe in die Kerk de ware en goede dingen van het geloof zijn vernietigd.

Bij Mozes: *‘Indien een os een man of een vrouw met de hoorn zal hebben gestoten, zodat hij sterft, door te stenigen zal de os gestenigd worden’*, (Exodus 21:28); met de hoorn een man of een vrouw stoten, betekent het valse dat strijdt en het ware en goede vernietigt; de hoorn immers is het strijdende valse en eveneens de macht van het valse, nr. 2832; met de man en de vrouw wordt in het Woord het ware en het goede aangeduid.

Daaruit blijkt, wat de innerlijke zin van dat bevel is en wat de oorzaak is dat de os zou worden gestenigd.

Bij dezelfde: *‘Wie de Naam van Jehovah lastert, zal door te doden gedood worden, door te stenigen zal hem de gehele vergadering stenigen’*, (Leviticus 24:16); de Naam van Jehovah lasteren, betekent vanuit een boze wil met valsheden de ware en goede dingen die van de eredienst zijn, geweld aandoen; dat de Naam van Jehovah alles in één samenvatting is, waardoor Jehovah wordt vereerd, zie de nrs. 2724, 3006; dus dat die Naam het al van het geloof en van de naastenliefde is, nr. 6674; vandaar eveneens *‘werd de zoon van een Israëlitische vrouw, die de Naam van Jehovah lasterde, uitgeleid buiten het legerkamp en gestenigd’*, (Leviticus 24:11,14,23).

Ook was het bevolen dat *‘zij die andere goden dienden, zouden worden gestenigd’*, (Deuteronomium 17:3,5) en ook *‘zij die zouden aansporen om andere goden te dienen’*, (Deuteronomium 13:7-11); met andere goden dienen, wordt de profane eredienst aangeduid, waardoor de ware eredienst wordt uitgeblust.

Dat een uitgehuwelijkt meisje, indien de maagdelijkheid bij haar niet werd gevonden, zou worden gestenigd, omdat zij een dwaasheid in Israël heeft gedaan, *‘door te hoereren in haar vaders huis’*, (Deuteronomium 22:20,21), kwam omdat met hoererie de vervalsing van het ware werd aangeduid, dus de vernietiging ervan, nrs. 2466, 4865.

Dat *‘indien een man in de stad zal hebben gelegen met een meisje, een maagd, die verloofd is met een man, beiden gestenigd zouden worden’*, (Deuteronomium 22:23,24), was om dezelfde oorzaak, namelijk vanwege de hoererie, want de geestelijke hoererie is de vervalsing van het ware.

Bij Lukas: *‘Zij overlegden bij zichzelf, dat indien zij zouden zeggen dat de doop van Johannes uit de hemel was, Hij zou zeggen: Waarom hebt gij hem niet geloofd; indien zij echter zouden zeggen: Uit de mensen, dan zou al het volk hen stenigen’*, (Lukas 20:5,6); hier wordt eveneens steniging gezegd, omdat het tegen het ware was.

Dat *‘de Joden wilden Jezus stenigen, omdat Hij sprak dat eer Abraham was, Hij was’*, (Johannes 8:58,59), kwam omdat die natie geloofde, dat dit vals was.

Eender dat zij Jezus wilden stenigen, omdat Hij sprak dat *‘Hij en Zijn Vader één waren’*, (Johannes 10:30-33); zij geloofden immers dat dit een lastering was, zoals eveneens daar wordt gezegd.

Hieruit blijkt nu, wat de steniging is en waarom zij bevolen was en eveneens dat de straf der steniging vanaf oude tijden, omdat die in Egypte bestond, was afgeleid van de uitbeeldende dingen van de Oude Kerk.

7457. De weg van drie dagen zullen wij gaan in de woestijn; dat dit betekent dat zij zich geheel en al zouden verwijderen om in het vrije te zijn, staat vast uit de betekenis van de weg van drie dagen gaan in de woestijn, namelijk zich geheel en al verwijderen; dat dit wordt

aangeduid, volgt uit wat eerder in de innerlijke zin verklaard wordt, namelijk dat zij God niet konden vereren in de nabijheid en de tegenwoordigheid van hen die uit de hel waren, nrs. 7452, 7454-7456; dus dat zij zich zouden verwijderen om in het vrije te zijn.

7458. En wij zullen slachtofferen aan Jehovah, onze God; dat dit betekent dat er zo eredienst zou zijn, staat vast uit de betekenis van aan Jehovah slachtofferen, dus de eredienst, wanneer men in het vrije is, nr. 7349.

7459. Gelijk als Hij tot ons gezegd heeft; dat dit betekent zoals Hij had geboden, staat zonder ontvouwing vast.

7460. En farao sprak: Ik zal u heen zenden en gijlieden zult slachtofferen aan Jehovah, uw God, in de woestijn; dat dit betekent dat zij hen zouden verlaten en niet belagen, opdat zij hun God in het vrije vereren, staat vast uit de betekenis van heenzenden, namelijk verlaten en dus niet bestoken; en uit de betekenis van aan Jehovah God slachtofferen, dus hun God vereren, nr. 7458; dat het in het vrije is, want er wordt gezegd dat zij zouden slachtofferen in de woestijn en dus niet in de nabijheid, zoals eerder; dat in de nabijheid is in het niet-vrije, zie de nrs. 7454, 7456.

7461. Alleen zult gij door ver te maken u niet ver maken om te gaan; dat dit betekent hoewel zij in de nabijheid zijn, staat vast uit de betekenis van zich niet ver maken of niet in de verte, van het land van Egypte.

7462. Smeekt voor mij; dat dit betekent opdat zij tussenkomst verlenen, staat vast uit de betekenis, van voor hen smeken, wanneer het door farao tot Mozes wordt gezegd, namelijk de tussenkomst, zoals in nr. 7396.

7463. En Mozes sprak: zie, ik schrijd heen van met u; dat dit de verwijdering betekent van de verschijning van het Goddelijk Ware bij hen, staat vast uit de uitbeelding van Mozes, namelijk de Goddelijke Wet, nrs. 6723, 6752; dus ook het Goddelijk Ware, nrs. 7014, 7382; en uit de betekenis van heenschrijven, dus de verwijdering, nr. 7404; want daarmee dat farao Mozes en Aharon riep, wordt de tegenwoordigheid van het Goddelijk Ware aangeduid, nr. 7451; vandaar wordt hier met het heenschrijven weg van hem, de verwijdering aangeduid. Wat de tegenwoordigheid en de verwijdering van het Goddelijk Ware bij de bozen betreft, moet men weten, dat soms aan hen het Ware uit het Goddelijke verschijnt en wel door de tegenwoordigheid van een engel bij hen; maar het Ware uit het Goddelijke vloeit bij hen niet in door de innerlijke dingen, zoals bij de goeden; de innerlijke dingen zijn immers bij hen gesloten, maar het doet slechts de uiterlijke dingen van hen aan; wanneer dit plaatsvindt, zijn zij in vrees en vandaar in vernedering; want de tegenwoordigheid van het Ware uit het Goddelijke verplettert hen en jaagt hun vrees aan zoals voor de dood; maar wanneer het Ware uit het Goddelijke zich verwijderd, komen zij in hun eerdere staat terug en zijn zij zonder vrees.

Dit wordt verstaan onder de tegenwoordigheid van de verschijning van het Goddelijk Ware en onder de verwijdering ervan.

Dit werd eveneens uitgebeeld door farao, namelijk dat hij, toen Mozes bij hem aanwezig was, zich vernederde en beloofde dat hij het volk zou heenzenden, opdat zij zouden slachtofferen aan Jehovah; maar dat hij, toen Mozes van hem was weggegaan, zijn hart verzwaarde, vers 29 e.v.; Mozes immers beeldde, zoals eerder is getoond, de Goddelijke Wet of het Goddelijk Ware uit.

Dat de Goddelijke Wet hetzelfde is als het Goddelijk Ware, komt omdat de Goddelijke Wet het Woord betekent en dus het Goddelijk Ware.

Dat de Wet het Woord betekent en dus het Goddelijk Ware, staat vast uit de volgende plaatsen; bij Johannes: *‘Jezus sprak: Is er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd: Gij zijt goden, indien zij hen goden heeft genoemd, tot wie het Woord is geschied en de Schrift niet kan worden ontbonden’*, (Johannes 10:34); geschreven in de Wet, staat voor in het Woord, want het is geschreven bij David.

Bij dezelfde: *‘De schare sprak: Wij hebben uit de Wet gehoord dat Christus blijft tot in het eeuwige’*, (Johannes 12:34); dit is eveneens bij David geschreven.

Bij dezelfde: *‘Jezus sprak: Opdat het Woord zou vervuld worden dat in de Wet geschreven is: Zij hebben Mij zonder oorzaak gehaat’*, (Johannes 15:25); ook dit bij David.

Bij Lukas: *‘Het is geschreven in de Wet des Heren dat alle manlijke die de baarmoeder opent, de Heer heilig genaamd moest worden; en opdat zij slachtoffer gaven, naar hetgeen geschreven is in de Wet van de Heer, een paar tortelduiven, of twee jongen van duiven’*, (Lukas 2:23, 24, 39); dit staat bij Mozes.

Bij dezelfde: *‘Een wetgeleerde, Jezus verzoekende, sprak: Wat zal ik doen opdat ik de erfenis van het eeuwige leven zal ontvangen? Jezus sprak tot hem: Wat is in de Wet geschreven, hoe leest gij?’* (Lukas 10:25,26).

Bij dezelfde: *‘De Wet en de profeten tot op Johannes; van die tijd af wordt het koninkrijk Gods geëvangeliëerd; het is gemakkelijker dat de hemel en de aarde voorbijgaan, dan dat één haaltje van de Wet zal vallen’*, (Lukas 16:16,17); behalve op plaatsen waar het Woord de Wet en de profeten wordt genoemd, zoals in, (Mattheüs 5:18; 7:12; 11:13; 22:40).

Bij Jesaja: *‘Bind de getuigenis samen, verzegel de Wet voor hen die door mij onderwezen moeten worden’*, (Jesaja 8:16); de Wet voor het Woord.

Bij dezelfde: *‘Leugenachtige zonen, zonen die de Wet van Jehovah niet wilden horen’*, (Jesaja 30:9).

Bij dezelfde: *‘Hij zal in het land het gericht stellen, in Zijn Wet zullen de eilanden hopen’*, (Jesaja 42:4); hier over de Heer; Zijn Wet staat voor het Woord.

Bij dezelfde: *‘Jehovah zal Zijn Wet groot maken’*, (Jesaja 42:21).

Bij Jeremia: *‘Zo sprak Jehovah: Indien gij Mij niet zult gehoorzaamd hebben om te gaan in Mijn Wet, die Ik voor uw aangezicht heb gegeven en gij moogt horen het Woord van Mijn knechten, de profeten’*, (Jeremia 26:4,5); daar staat de Wet voor het Woord en ook nog in verscheidene andere plaatsen; daaruit blijkt dat de Wet het Woord is en omdat zij het Woord is, is zij het Goddelijk Ware; zoals bij Jeremia: *‘Dit is het verbond dat Ik zal sluiten met het huis van Israël na deze dagen, gezegde van Jehovah: Ik zal de Wet geven in het midden van hen en zal die op hun hart schrijven’*, (Jeremia 31:33); daar staat de Wet van Jehovah voor het Goddelijk Ware.

Dat de Wet in de brede zin het gehele Woord is, in minder brede zin het historische Woord en in nog minder brede zin het Woord dat door Mozes is geschreven en in de strikte zin de geboden van de Decaloog, zie nr. 6752.

Hieruit nu kan vaststaan, waarom er wordt gezegd dat Mozes zowel de Goddelijke Wet uitbeeldt als ook het Goddelijk Ware.

7464. En ik zal smeken tot Jehovah; dit betekent de tussenkomst, nrs. 7396, 7462.

7465. En Hij verwijdere het vliegend ongedierte van farao, van zijn knechten en van zijn volk; dat dit betekent, dat er een einde zal zijn van die staat ten aanzien van de valsheden vanuit een boze wil, staat vast uit de betekenis van het vliegend ongedierte, dus de valsheden vanuit kwaadwilligheid, nr. 7441; uit de uitbeelding van farao, namelijk degenen die in valsheden zijn vanuit het boze en aanvallen, waarover eerder; en uit de betekenis van diens

knechten en volk, namelijk allen en de afzonderlijken, nrs. 7396, 7441; die valsheden vanuit het boze verwijderen van allen en de afzonderlijken die bestoken, is een einde maken aan deze staat.

Men moet weten dat elk wonder dat in Egypte is gedaan een speciale staat betekent, waarin diegenen komen die in valsheden zijn en bestoken in het andere leven.

Het zijn achtereenvolgens tien staten waarin zij komen, voordat zij geheel en al worden ontdaan van elk ware, dus voordat zij in de hel worden geworpen; degenen immers die in de wetenschap van het geloof zijn, maar in het boze van het leven, worden na de dood niet gelijk naar de hel gevoerd, maar geleidelijk; eerst worden zij daarvan overtuigd dat zij in het boze zijn en daarna wordt van hen de wetenschap van het geloof afgenomen en tenslotte worden zij overgelaten aan het boze van hun leven.

Dit vindt plaats door verscheidene opeenvolgende staten heen; het zijn deze staten die worden beschreven met de wonderen die in Egypte zijn gedaan, dus met het kwaad dat de Egyptenaren overkwam, voordat zij in de zee Suph omkwamen.

Deze verborgenheden kan men niet weten zonder onthulling; voor de engelen behoren zij tot de welbekende dingen.

7466. Dat morgen betekent voor altijd, zie de nrs. 3998, 7399.

7467. Alleen dat farao niet voortga met te spotten, in zoverre dat hij het volk niet heenzendt om te slachtofferen aan Jehovah; dat dit betekent, als hij maar niet door leugen bedriegt en hen niet verlaat om in het vrije hun God te vereren, staat vast uit de uitbeelding van farao, namelijk zij die in valsheden van het boze zijn en bestoken; uit de betekenis van spotten, dus door leugen bedriegen; uit de betekenis van heenzendende, namelijk verlaten; uit de uitbeelding van de zonen Israëls, namelijk zij die van de geestelijke Kerk zijn; en uit de betekenis van slachtofferen aan Jehovah, dus hun God vereren, nrs. 7393, 7452, 7458; dat dit in het vrije moet plaatsvinden, zie de nrs. 7454, 7456.

Hieruit blijkt, dat met alleen dat farao niet voortga met spotten, in zoverre dat hij het volk niet heenzendt om te slachtofferen aan Jehovah, wordt aangeduid, als hij maar niet langer door leugen bedriegt en hen die van de geestelijke Kerk zijn niet verlaat om in het vrije hun God te vereren.

7468. En Mozes schreed heen van voor farao; dat dit de verwijdering betekent van de verschijning van het Goddelijk Ware bij hen die in valsheden zijn vanuit een boze wil, staat vast uit wat eerder in de nrs. 7396, 7462 is vermeld.

7469. En smeekte tot Jehovah; dit betekent de tussenkomst, zoals eerder in de nrs. 7396, 7462.

7470. En Jehovah deed volgens het woord van Mozes; dat dit betekent dat het zo plaatsvond volgens het woord van de Heer, staat vast uit wat eerder in nr. 7406 is ontvouwd.

7471. En Hij verwijderde het vliegend ongedierte van farao, van zijn knechten en van zijn volk; dat dit het einde betekent van die staat van het valse, staat vast uit wat eerder in nr. 7465 is gezegd, waar eendere woorden staan.

7472. Niet één bleef over; dat dit de volledige verwijdering betekent, staat zonder ontvouwing vast.

7473. En farao verzwaarde zijn hart ook ditmaal; dat dit opnieuw de halsstarrigheid betekent, staat vast uit de betekenis van het hart verstijven, verharden en verzwaren, namelijk de halsstarrigheid, nrs. 7272, 7300, 7305.

7474. En hij zond het volk niet heen; dat dit betekent dat zij degenen die van de geestelijke Kerk zijn, niet verlieten, staat vast uit de betekenis van heenzenden, dus verlaten; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, die hier het volk zijn, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn, waarover de nrs. 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223.

Wat betreft de geestelijke Kerk, die hier door de zonen Israëls wordt uitgebeeld, moet men weten dat die innerlijk en uiterlijk is; en dat diegene in de innerlijke Kerk zijn, die in het goede van de naastenliefde zijn en dat diegenen in de uiterlijke Kerk zijn, die in het goede van het geloof zijn; zij die in het goede van de naastenliefde zijn, zijn degenen die uit liefde jegens de naaste de waarheden zien die van het geloof zijn; maar zij die in het goede van het geloof zijn, zijn degenen die vanuit het geloof de naastenliefde bezien, dus die het goede doen niet vanuit de aandoening van de naastenliefde, maar vanuit de gehoorzaamheid van het geloof, dat wil zeggen, omdat het zo bevolen is; dezen zijn het, die in het andere leven worden bestookt door hen die in valsheden zijn; degenen immers die in de aandoening van de naastenliefde zijn, kunnen op die wijze niet bestookt worden, want geesten die in boze en valse dingen zijn, kunnen niet toetreden op hen die in dat goede zijn, omdat de Heer in dat goede is; indien dezen worden aangevallen, dan vindt dat alleen plaats ten aanzien van de begoochelingen en de schijnbaarheden, waardoor zij hebben geloofd dat waar is wat niet waar is en verder ten aanzien van zulke dingen die de leer van hun Kerk als waarheden heeft onderwezen, maar die geen waarheden zijn; dezen verwerpen in het andere leven bereidwillig de valsheden en nemen dan de waarheden op; de oorzaak hiervan is dat het goede van de naastenliefde de ontvanger van het ware is, omdat het dat liefheeft en verlangt.

Omdat er zo vaak van ‘bestoken’ melding wordt gemaakt, moet worden gezegd wat zij zijn en de hoedanigheid ervan vermelden; bestoken vindt plaats door het inwerpen van het valse tegen het ware en die valsheden worden door een invloeiing uit de hemel, dat wil zeggen door de hemel van de Heer, bij degenen die worden bestookt, weerlegd; in zo’n staat worden diegenen gehouden die in de verwoesting zijn ten aanzien van valsheden, totdat zij zich doordrenkt hebben van waarheden die van het geloof zijn en bij graden van de innerlijke waarheden; en voor zoveel als zij zich van deze waarheden hebben doordrenkt, worden zij van die valsheden en bestokingen bevrijd.

Die bestokingen zijn niet hetzelfde als verzoeking, want verzoeking gebeurt met gewetensangst; zij die immers in verzoeking zijn, worden in de staat van de verdoemenis gehouden; vandaar hebben zij angst en smart.

Hieruit blijkt, hoedanig de verwoestingen in het andere leven zijn, waarin diegenen zijn die in het goede van het geloof zijn; deze verwoestingen zijn van het valse; maar de verwoestingen bij hen die niet in het goede van het geloof zijn geweest, maar wetenschappelijk in een of ander ware van het geloof, maar wel in een leven van het boze, zijn verwoestingen van het ware.

Degenen die worden verwoest ten aanzien van valsheden, doordrenken zich geleidelijk van de waarheden en goedheden van het geloof en van de naastenliefde; maar zij die worden verwoest ten aanzien van de waarheden, leggen geleidelijk de waarheden af en trekken de boosheden aan die van hun leven zijn geweest.

Hieruit kan vaststaan, wat in het Woord wordt verstaan onder verwoestingen en verlatingen.

VERVOLG OVER DE GEESTEN EN DE INWONERS VAN DE PLANEET MARS.

7475. De geesten van Mars verschijnen aan zichzelf zoals mensen, zodanig als zij in de wereld zijn geweest, daarom verschijnen zij eveneens zo aan anderen, want eenieder verschijnt in het andere leven zo aan anderen als hij aan zichzelf verschijnt, omdat de doorvatting wordt vergemeenschap.

Toen ik mij hierover verwonderde, zeiden zij dat zij niet anders kunnen verschijnen, omdat zij, toen zij in de wereld leefden, hadden geweten dat zij geesten waren bekleed met een lichaam en omdat zij toen maar weinig over hun lichaam hadden gedacht, slechts over het leven van hun geest in het lichaam; vandaar weten zij, wanneer zij in het andere leven komen, bijna niet dat de staat van hun leven veranderd is en aangezien zij dan eveneens over het leven van hun geest denken, eender als in de wereld, verschijnen zij dan daarom aan zichzelf eender.

Alle geesten zijn weliswaar in de menselijke vorm, maar niet zo'n sterk uitkomend als de geesten van Mars, want bij dezen blijft de idee zodanig als zij die in de wereld hebben gehad. Bovendien neemt ook bij hen die, wanneer zij in de wereld zijn, weten en in het geloof zijn dat zij in het andere leven in de menselijke vorm zullen zijn, naarmate het lichaam afneemt, die gedachte toe; waarom zij, wanneer zij het lichaam afleggen, dat hun tot nut in de wereld was geweest, vanwege de ingeprente idee aan zichzelf eender te blijven.

7476. De geesten van Mars zijn onder de geesten die uit de aardbollen van deze zonnewereld zijn, de allerbeste, zij zijn immers voor het merendeel hemelse mensen, niet ongelijk aan hen die van de Oudste Kerk op deze aarde zijn geweest, over wie in de nrs. 1114 tot 1125 en elders.

Wanneer zij worden uitgebeeld zodanig als zij zijn, dan worden zij uitgebeeld met het aangezicht in de hemel en met het lichaam in de wereld der geesten; en diegenen van hen die engelen zijn, met het aangezicht naar de Heer en met het lichaam in de hemel.

7477. Zij erkennen en aanbidden onze Heer meer dan de andere geesten en zeggen dat Hijzelf de enige God is en dat Hijzelf en de hemel en het heelal regeert; en dat al het goede uit Hem is; zij zeiden dat het de Heer is Die hen leidt en dat Hij ook bij hen op hun aardbol meermalen verschijnt.

Dat de Heer de hemel en het heelal regeert, weten ook de christenen op deze aarde vanuit de woorden van de Heer, bij Mattheüs: *'Mij is gegeven alle mogendheid in de hemel en op aarde'*, (Mattheüs 28:18); maar dit geloven zij niet zoals degenen die vanuit de aardbol van Mars zijn.

7478. Eens toen de Heer werd genoemd, zag ik dat die geesten zich in hun binnenste zo diep vernederden, dat het niet kan worden beschreven; in hun vernedering immers hadden zij de gedachte dat zij uit zichzelf in de hel zijn en dat zij dus zo volslagen onwaardig zijn om tot de Heer te schouwen, Die het Heilige Zelf is.

Zij waren in die gedachte vanuit het geloof zo diep, dat zij als het ware buiten zichzelf waren en zij bleven daarin op hun knieën totdat de Heer hen ophief en toen als het ware uit de hel trok; wanneer zij zo uit de vernedering oprijzen, zijn zij vol van het goede en de liefde en vandaar van de vreugde in hun hart.

Wanneer zij zich zo vernederen, keren zij hun aangezicht niet tot de Heer; dit immers durven zij dan niet, maar keren het af.

De geesten die rondom mij waren, zeiden dat zij zo'n vernedering nog nooit hadden gezien.

7479. Ik sprak met enigen uit die aardbol over het geloof van hen die daar zijn; zij zeiden dat zij daar geloven dat bij hen niets dan alleen het vuile en het helse is en dat al het goede van de Heer is; zelfs zeiden zij verder, dat zij van zichzelf duivels zijn en dat de Heer hen uit de hel trekt en aanhoudend daarvan afhoudt.

Zij waren verwonderd dat er rondom mij zoveel boze geesten waren en dat die eveneens met mij spraken; maar het werd gegeven te antwoorden dat dit hun wordt toegelaten met als oorzaak dat ik vandaar zou weten hoedanig zij zijn en waarom zij in de hel zijn en dat dit is volgens het leven van hen.

Ook werd het gegeven te zeggen dat er verscheidenen onder hen waren die ik had gekend toen zij in de wereld leefden en dat zij toen in grote waardigheid waren aangesteld en dat hun toen niets dan alleen de wereld ter harte was gegaan; maar dat nooit enige boze geest, ook de meeste helse niet, mij schade kon berokkenen, omdat ik aanhoudend door de Heer ben beschermd.

7480. Ik ben daarover onderricht dat de geesten van Mars betrekking hebben op iets dat innerlijk in de mens is en wel midden tussen het verstandsdeel en het wilsdeel, dus op de gedachte vanuit aandoening; en zij die de besten van hen zijn, op de aandoening van de gedachte; vandaar komt het, dat hun aangezicht één maakt met hun gedachte en zij ook niet kunnen veinzen, over welke zaak eerder is gehandeld waar van hen sprake was, nrs. 7360, 7361.

7481. En omdat zij daarop in de Grootste Mens betrekking hebben, stemt dat middelste gebied, dat tussen de grote en de kleine hersenen ligt, met hen overeen; want bij hen zijn die hersenen verbonden ten aanzien van de geestelijke werkingen; bij hen maakt het aangezicht één met de gedachte, zodat uit het aangezicht de aandoening zelf van de gedachte opblinkt en vanuit de aandoening, met enige tekenen die eveneens uit de ogen voortgaan, het algemene van de gedachte.

Daardoor bemerkte ik, toen zij dicht bij mij waren, voelbaar een terugtrekken van het voorste deel van het hoofd naar het achterhoofd, dus van de grote hersenen naar de kleine hersenen.

7482. Eens, toen geesten van Mars bij mij waren en de sfeer van mijn gemoed in beslag hadden genomen, kwamen geesten van onze aarde erbij en wilden zich eveneens in die sfeer storten; maar toen werden de geesten van onze aarde als het ware waanzinnig; de oorzaak ervan was dat zij in het geheel niet overeenstemmen; de geesten van onze aarde immers beogen zichzelf en de wereld; zo zijn zij dus in een idee die naar henzelf is gekeerd; de geesten van Mars echter beogen de hemel, dus de Heer en de naaste; vandaar zijn zij in een idee die van henzelf is afgekeerd, vandaar de tegenstrijdigheid.

Maar toen kwamen engelgeesten van Mars aan en ten gevolge van hun komst werd de vergemeenschapping weggenomen; en toen trokken de geesten van onze aarde zich terug.

7483. Er vertoonde zich een inwoner van die aardbol aan mij; hij had een aangezicht dat eender was aan het aangezicht van de inwoners van onze planeet, maar het lagere deel van het aangezicht was zwart, niet vanwege een baard, die hebben zij niet, maar vanwege de zwartheid in de plaats ervan; dit is eveneens vanwege de overeenstemming; die zwartheid strekte zich aan weerszijden uit tot onder de oren toe; het bovenddeel van het aangezicht was geelachtig, zoals het aangezicht van de inwoners van onze aarde die niet geheel en al blank zijn.

7484. Zij zeiden, dat zij zich voeden met vruchten van bomen en vooral met een bepaalde ronde vrucht die vanuit hun aarde opspruit; bovendien ook met groenten.

7485. Zij kleden zich daar met kleding die zij vervaardigen uit schorsvezels van bepaalde bomen en deze vezels hebben zo'n stevigheid dat zij geweven kunnen worden en eveneens samengeplakt door een soort van gom die zij hebben.

7486. Behalve andere dingen zeiden zij ook, dat zij daar vloeibare vuren weten te maken, waarvan zij licht hebben in de tijden van avond en nacht.

7487. Het vervolg over de inwoners en de geesten van Mars aan het einde van het volgende hoofdstuk.

Einde van EXODUS hoofdstuk 8

